

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

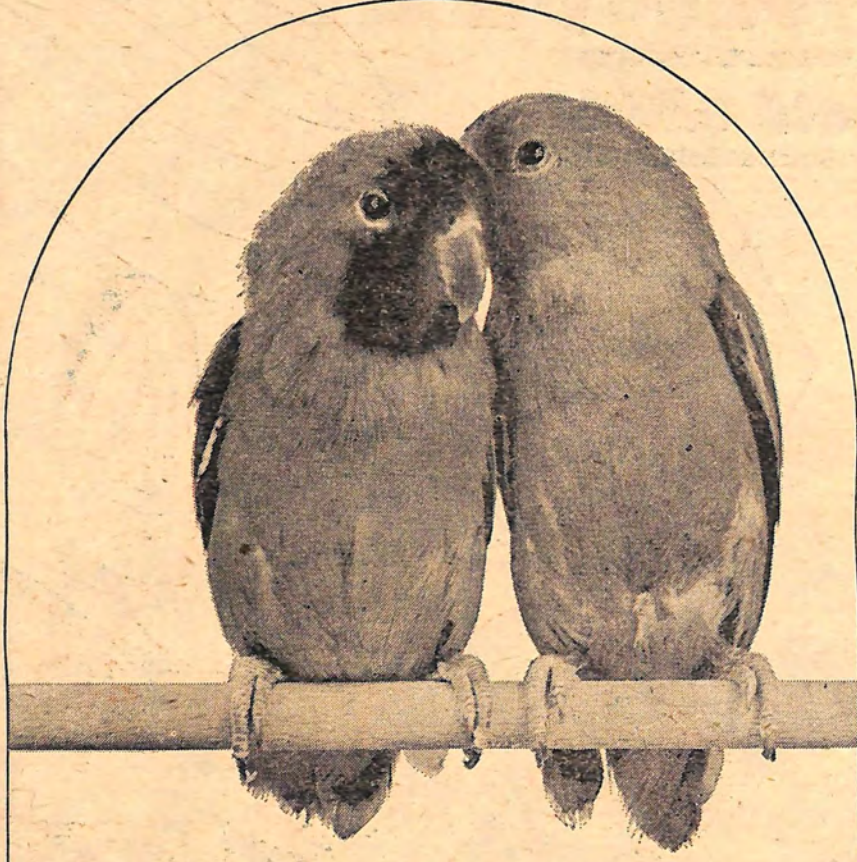
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Aklın

Nasreddin Hoca sayısı

— «Aklın varsa
göle koş!..»

**...DEVAMINI
BİR YUVA
TAMAMLIYACAKTIR...**

AKBANK Saadetinizin devamı dileği ile küçük tasarruflarınızın karşılığında size bu yıl da

HEPSİ KALORİFERLİ TAM KONFORLU

50
APARTMAN
DAİRESİ

ve ayrıca zengin para ikramiyeleri veriyor.

hat grafik

AKBANK

(Ak. : 107)

AKBABA

Yıl: 47 Cilt: 17 Sayı: 28 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 2 Temmuz 1969

Timurlenk ile bugünküler...

H AYIRDIR inşallah!.. Rüya mı idi bilemiyoruz ama, gerçek kadar sahihti. Nasreddin Hoca bu hafta AKBABA'yı ziyaret etti.

Bembeyaz sakalı, pırıl pırıl gözleri, güleç yüzü, hiç değişmeyen halıyla kapıdan içeri girince, bu haftaki AKBABA'yı hazırlamak için masanın başına toplanmış karikatüristler, yazarlar, çizerler, orta yere el bombası düşmüş gibi dağılıverdiler. Hoca hiçbir şey olmamış gibi sallana sallana geldi; başköşeye kuruldu:

— Ne o, dedi, niye şaşırıdınız?

İlk davranan ben oldum:

— İyi ki geldiniz hocam, biz de sizi konuşuyorduk..

— Neyimi konuşuyordunuz?

— İpe un sermenizi...

— Geçti o günleer... Şimdi memlekette ipe un serenler çoktan attılar bizim pabucumuzu dama.

— Kimdir onlar hocam?

— Kim olacak!.. memura zammı, asistanlara tazminatını, Demokralılara affını, işçiye hakkını vermeden parlamentoyu tatile sokanlar.

Hoca, bir nefes aldı, bir sigara tütürdü:

— Sen benim kuyudan Ay'ı çıkarmak hikâyemi bilir misin? Bir gece bahçedeki kuyuda Ay'ın aksini görünce çıkarmak istedim. Sarkıttım kovayı.. uğraş ha uğraş... Çıkmaz meret bir türlü. Kim düşürmüş bu Ay'ı kuyuya.. nasıl bir kaza olmuş.. derken dengemi kaybedip sırtüstü düşünce gökyüzünde görmezmiyim Ay'ı... Oh yahu, bu kadar uğraştım, ama en sonunda çıkardım, diye kendi kendimi teselli ve tebrik ettim...

— Hocam niye anlattınız şimdi bu hikâyeyi?

— Hihiç, Paşa'nın kuyudan adam çıkarmak için çabalaması geldi de aklıma... Kimbilir benim gibi sırtüstü düşüp siyaset âleminin semalarında Celâl Bayar'ı görünce ne kadar sevinmiştir Paşa.. kuyudaki adamı çıkardım diye bayram etmiştir.

Lâfı değiştirmek için bir on lira-lık uzattım Nasreddin Hoca'ya:

— Hocam şunu bozar mısın?

— Bozamam.

— Niçin, bozuk mu yok?

— Hayır, ama şu elindeki parayı ben bozmak istersem sen bana borçlu çıkarsın..

— Neden hocam?

— Bu para değerinden o kadar düşmüş ki bir devalüasyon yaparlarsa vay cümlenin haline...

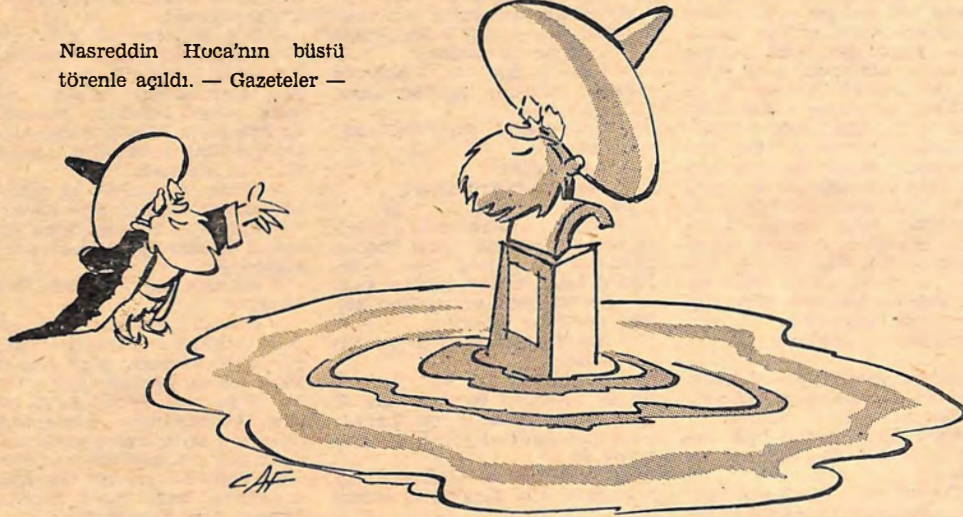
— İktisadi durum o kadar bozuk mu hocam?..

— Hem de beterin beteri..

— Hocam eski Demokrat'ları ne yaparlar, ne dersin?

— Canım biz cevabını vermiştik onum, eski ayları ne yaparlarsa onu yaparlar: Kırparlar kırparlar, yıldız yaparlar.

Nasreddin Hoca'nın büstü törenle açıldı. — Gazeteler —

NASREDDİN HOCA — NİHAyet TUTTU İŞTE!

— Peki hocam bizim demokrasi neye benziyor?

— Kar helvasına! Yapan da beğenmedi onu.

— Ortalık biraz karışık görünmüyor mu?

— Fincancı katırları ürkmüştür de ondan karışmıştır.

— Eski Demokratlar «Demokratik Parti» kuracaklarmış. —

TİK!..

Hoca sigarasını bitirmişti. Kül tablasında bir iyi ezdi sigarayı.. Tane tane başladı lâfa:

— Bak oğul, dedi, bizim memleket benim mezarıma dönmüş. Bilirsin benim mezarın kapısında kilit vardır, dört bir yanı açıktır. Bizim Türkiye'nin de gümrüklerine kilit asmışız, dört bir yanı açık... Kaçakçılık girila... Getiren götüren belli değil. Ama daha da beteri, bir yandan doktor, mühendis, mimar, bilim adamı, teknisyen, işçi, usta yetiştiriyorsunuz, bir yandan bunlar yabancı ülkelere gidiyorlar. Dibi delik kova su tutmaz. Okumuşu, aydını, meslek sahibi, bilim adamı kaçan ülke iflâh olmaz. Kavgadan dövüşten göz gözü görmüyor. Hani şöyle futbol maçındaki gibi bir ara verip düşünseniz, halimizin ne gülünç olduğunu görürsünüz.

— Hocam haklısınız çok! Son bir defa birşey soracağım. Sizin devrinizde Timurlenk vardı. İyi bilirsiniz o günleri siz... O zamanların politikacıları mı daha değerlidir yoksa şimdiki zamanların politikacıları mı?

— Sorduğın şeye bak! Böyle şey sorulur mu yahu?

— Neden hocam?

— Bak anlatayım: Bir gün hamamda Timur bana «Kıymetimin ne kadar?» diye sormuştu. «Beş akçe eder» demiştim. «Nasıl olur bre? Benim üstümdeki peştemal beş akçe eder» deyince, «Eeee, ben de zaten yalnız ona fiyat biçtim» dedim. Aynı ölçüyü al sen şimdi! Bu devirde de ne kadar politikacı varsa, değeri elbisesi kadardır. Kendisi beş para etmez...

Kapıya doğru yöneldi, bir an durdu ve son sözünü söyleyip kayboldu Hoca:

— Eğer etseydi memleket bu halde mi olurdu?

AKBABA

DARTİ liderlerinin son olaylar hakkında verdikleri demeçleri gazetelerde okuyunca:

— Tamam, dedim kendi kendime. Bizim meslek elden gitti!

Sanatından, sinemacısına; gazinocusundan, ticaret erbabına varınca kadar her sınıf yurttaşın işsizlikten yakınmalarının nedeni boşuna değilmiş meğer. Esnafıksa, politika esnafının karşısında, çarşı pazar esnafı ne yapar? Ticaretse, o da hamdolsun politikanın ayrılmaz bir parçası oldu. Eğlenceyse, politikanın kendinde var zaten. Gazinoya gideceğine, partili konuşmacılara dinle; doya doya ağlamak için yerli filmlere koşacağına, memleketin durumunu izle! Fakat son zamanlarda üstadlar mızaha da el atınca, komple birer sanatçı olup çıktılar. Ne yazsak, ne çizsek milleti onlar kadar güldüremiyecemize göre, yeni bir şeyler düşünmeliydik.

Düşünmekten bunaldığım bir sırada:

— Aklına şaşayım, dedi arkadaşlardan biri. Yakın zamana kadar nasıldı durum? Can sıkıntısıyla:

— Nasıl olacak, dedim, onlar ciddi ciddi politika yapıyorlardı, biz mızah...

— Tamam, dedi. Şimdi yaptıkları mızah olduğuna göre, mümkün mer-tebe biz ciddi olmaya çalışacağız. Mızah mı yapacaksınız? Git Ankara'ya, partileri şöyle bir dolaş, yetkili kişilere bir kaç soru sor, onlar konuşsun sen yaz! Ortaya çıkacak eser, benim diyen mızah ustalarını kuskandıracak değerde olmazsa kellem! keserim!

Olur mu olur!... Ankara'ya gitmek üzere sokağa fırladım ki, gökten taş yağıyor! Polisi, öğrencisi, seyircisi birbirlerine girmiş! Aradan sıvışayım dedim, ne mümkün! Bütün sokak ağzları tutulmuş! Bırak Ankara'yı, bu durumda yol bulup iş yerine gidemezdi insan!

Ters yüzü geri dönüp, yapıştım telefona. Oturduğum yerden de pekâlâ halledebilirdim işimi. Bir yığın insanın oturduğu yerden bir telefonla tahsis aldığı, döviz aldığı, pasaport aldığı, ruhsat, rüşvet, teminat aldığı bir ülkede, biz bir demec alamaz mıydık yâni?

Şehirlerarasının büyük gayretiyle MP'yi buldum önce.

— Alo, dedim, kiminle görüşüyorum?

— Ben orta işlerine bakan...

— Sizden başka kimse yok mu?

— Olmaz olur mu?... Genel Başkan var, başkan vekili var, Genel Sekreter var, Genel Sekreter yardımcısı var, parti sözcüsü var, kapı gözcüsü var, Grup Başkanı var...

Devam etmesine fırsat vermeden: — Dur birader dur, dedim. Amma çok insan varmış partide...

— Koskoca MP. bu... Kadroyu saymaya kalksam, haftalar sürer. Sonra şey var.

— Aman sayma! Sayın Bölükbaşı oradalar mı?

— Burada elbet.

— Kendisini verir misiniz?

Bir süre duraladı:

— Vereyim ama hangisini istediğini nereden bileyim. Genel Başkan Bölükbaşı vaaar, parti sözcüsü Bölükbaşı vaaar, başkan vekiline vekâlet eden Bölükbaşı vaaar, Grup Başkanı Bölükbaşı vaaar...

— Maşallah Bölükbaşı da çokmuş partinizde.

— Eee, koskoca MP. bu... Senin istediğin Bölükbaşı bunların hangisi?

— Madem bu kadar çok, tombala çeker gibi elini uzat, yakaladığını bu tarafa at!

Dakika geçmeden Bölükbaşı'nın tanıdığımız sesi duyuldu. O sevinçle:

— Şükür bugünleri gösterene, dedim Çoktandır sesiniz duyulmaz olmuştu.

— Son çıktığım gezide soğuk algınlığımdan biraz sesim tutulmuştu da...

— Evet, gezinizi gazetelerden izlemiştik. Umduğunuzu buldunuz mu bari?

— Eh, fena gitmedi sayılır. Av mevsimi olmadığı halde sekiz kartal vurdum yine.

— Sayın Bölükbaşı avladığınız kartalları ne yapacaksınız?

— Memleket ve milletimizin hayrına olması temennileriyle, parti amblemimizdeki kartalın yanına koyacağım. Böylelikle yeni seçimlerde halkımızın karşısına dokuz kartallı bir amblemle çıkmış olacağız ki, bu da az başarı sayılmaz her halde.

— Seçim sonuçları hakkındaki tahmininiz?...

— 54, 57, 61 ve 65 seçimlerinden önce de söylemişim: Diğer partiler kaybedecek, ezici bir çoğunlukla İktidara MP. gelecektir!

— Sonra?...

— Milletimizin yüzü gülecektir! — Güldürmek için bir programınız var mı?

— Var. Arkadaşlarla daha şimdiden görev bölümü yaptık. Bir kere milli iradenin altımıza vereceği koltuklarda suret-i kat'iyyede devamlı oturmayacağız.

— Pekî, ne yapacaksınız?

— Gezici bir kadro kuracağız. Her semte, her sokağa, her köye dağılıp, kimimiz ünlü güldürülerden halka parasız temsiller vereceğiz, kimimiz kukla, Karagöz oynatacağız, kimimiz fıkra anlatacağız. Afişleri şimdiden bastırдық.

— Ekonomik durumda bir değişiklik yapmayı düşünüyor musunuz?

— Yapacağız! Bir kere Boğaz Köprüsünü yapmak için kimseden borç almayacağız.

— Gereken parayı nereden bulacaksınız?

— Onu da plânladık Yurdumuza gelen turistleri Doğu'ya davet edeceğiz. Hepsini toparlayıp getirdik mi, «Zap» suyunu geçmek için tel cam-bazlığı yapmak zorunda kalan köylülerimize gösteriler düzenleyeceğiz ve yabancı seyircilerden parsa toplayarak Boğaz Köprüsünü inşa ettireceğiz! Böylelikle gereken dış yardım sağlanmış olacak, fakat memleket kimsese borçlanmayacak!

— Pes valla! Kalkınmayı gerçekleştirmek konusundaki görüşleriniz?

— Kardeşim, kalkınmak, yükselmektir. Yükselmek içinse, mutlak surette haffileyip havalanmamız gerekir. Grubumuz şimdilik yükselme aracı olarak balon kullanılmasını düşünmektedir. Kesinleşirse, tamam! Hiçbir yabancı devlete muhtaç olmadan yeter sayıda balonu evelallah buluruz bizim parlamentodan...

Parti liderine teşekkür edip, MHP'yi istedik. Karşımıza çıkan heyecanlı sesin sahibi:

— Benden başka kimse yok partide, diyor.

— Erkek komandolarımızın bir kısmı talim yapıyor, dışı komandolarımız marş dersleri alıyor.

— Epey faaliyettesiniz anlaşılan.

— Durulacak gün değil arkadaş! Bütün gücümüzle İktidara gelmek için çalışıyoruz!

— İktidara gelirsiniz ne yapacaksınız?

— Önce, sabahın erken saatlerinde TRT. mikrofonlarından «kalk» borusu çalacağız, sonra yavaş yavaş

kalkınmaya başlayacağız.

— Kalkınmak için özel bir programınız var mı?

— Evet, dokuz ışık...

— Haa, sahi... Kuzum nedir şu dokuz ışık?

— Siyah, beyaz, gri, açık mavi, koyu mavi, filiz yeşil, türbe yeşili, mor, sarı ve bal renklerinin toplamı...

— Pekî, ne anlama geliyor bu renkler?

— Meteorolojide havanın bir gün sonra nasıl olacağını belirtmeye, mevsim temizliğinde, badana için her zevke göre renk seçmeye yarar.

— Kalkınmayı nasıl gerçekleştireceksiniz?

— Kalkınma, topyekûn milletin aynı istikamete, aynı açıklıktaki adım atmalarıyla mümkün olur ki, bunu da düşündük. Mehter takımları kurduk. Marşlar besteledik. Milleti sıraya sokup, «Uygun adım marş!» komutunu verdik mi, sıkıysa ayak değiştiren olsun!

— Haydi hayırlısı... Pekî, seçimi kazanacağımıza emin misiniz?

— Milletin huzura ihtiyacı var arkadaş. Seçimi kazanmak, memleketi huzuru sağlamak, komandolarımızın görevidir. Artık rakipleri mi dağıtırlar, seçmenleri mi yıldırırlar, orasını bilmem!

Teşekkürü çakmamla, CHP'yi aramam bir oldu.

— Gidecekler, diyor du telefonun başındaki. Hem çok fena gidecekler! Sesi tanıdık birininkine benziyordu ya, düşündüm taşındım kim olduğunu bir türlü çıkaramadım. Ben düşünürken devam etti o:

— Kardeş kardeşle anlaşamaz hale düşüren bu gafil... —

Özür dileyerek konuşmasını bölüp, sordum:

— Kiminle görüşüyorsunuz?

Bir süre duralayıp cevap verdi: — Biz istiyoruz ki, herkes birbirinin söylediklerini anlasın.

— Efendim, CHP mi orası?...

— Oysa biri diyor mangal tahtası, biri diyor bayram haftası! Toplumu böylesine huzursuz yapanlardan, yaptıklarının hesabı sorulacaktır!

Anlaşmamız mümkün değildi ya, sordum yine:

— İktidara gelirsiniz ne yapacaksınız?

«İktidar» sözcüğünü duydu, gerisini duymadı galiba.

— İktidarla boğuşmanın verdiği yorgunluğu gidermek için, ilk fırsatta İstanbul'a gidip çivileme yapacağım!

— Şayet seçimleri kazanırsanız ne yapacaksınız?

— Sonrası bilinmez...

Fırsatı kaçırmadan sordum:

— Evet, neler yapmayı düşünüyorsunuz?

— Bugünlük yatıp uyuyacağım!

Derken hatlar karışıp, AP. yöneticilerinden birinin sesi girmez mi araya! Hem CHP'li, hem AP'li aynı anda konuştuğu halde birbirlerinden haberleri yoktu.

Hemen ilkinin bırakıp, ikincisine döndüm:

— Önümüzdeki seçimleri kazanırsanız ne yapacaksınız?

— Önce bir kurban keseceğim, sonra da bir kaç ay yan gelip şöyle bir dinleneceğim, dedi sesin sahibi.

Bir türlü anlaşamadığımız CHP'li hâlâ konuşuyordu ama, onu bırakıp berikine sordum:

— Sonra?...

— Sonra gereken çoğunluğu sağla-

— Dur yahu... O bizim şecere ağacımız!..

yp, TRT. tasarısını ele alacağız. O bitince Anayasa nizamını koruma tasarısını... Sonra sırasıyla Siyasi Partiler Kanun tasarısı, Orman Kanunu tasarısı...

— Üniversiteler Kanunu, İş Kanunu, Personel Kanunu gibi maddeler ne olacak?

— Vakit kalırsa onlar da ele alınacaklar elbet.

— Başka bir yenilik düşüncünüz musunuz?

— Bir de şey var... Sokak çatışmalarını önleyemsek, toplum polisi gibi parlamenterlere de birer miğferle, birer kalkan dağıtmayı düşüncünüz.

Onu bırakıp, döndüm birinci sese:

— Alooo!...

Ses var da cevap yok.

— Alooo!...

Yine cevap yok. Üçüncü bağırsım da santraldaki kız girdi araya:

— Kimi arıyorsunuz?

— Şu konuşan sesin partisini. CHP'yi yanı...

— Ne soracaktınız?

— İktidara gelirlerse ne yapacaklarını...

— İlahi... dedi kız. Bilmeyecek ne var? İktidara hangi parti gelse yine birbirlerini baltalayacaklar. Orada yitirip duracağımıza, öğrenmek istediklerinizi vatandaşla sorsanıza...

Ve «Çıt» diye kesiverdi bağlantıyı!

Vedat SAYGEL

İnönü, «Hocalar mânasını yitirdi» dedi.

Yazısız

Ç OK eskisi, divan edebiyatımızdaki mısralarda gizli:

Zülfü gibi ayâğın,
Koymaz öpem nigârım.
Yoktur annın yanında
Bir kalca itibârım!

Zavallı Fuzûlî, hocasının kızına tutkundur, Onun da belki bir kere merdiven başında e-teğini, kapı aralığında örgü örgü saç ucunu gördü. Âşık olmaya, yamp tutuşmaya yetmez mi?

Onun için âşk:

Az eyleme inayetine ehl-i dertten,
Yâni ki çok belâlara kıl müptelâ benî!
Ne kadar ağlarsa o kadar sevinecek, ne kadar inlerse o kadar mutlu olacak!
Nedim öyle değildir. O eti ile, kemiği ile, dişi, tırnağı ile sever.

Aldım kucup miyanımı bir tatlı busesin,
Amma ki yaktı ağzımı sandım harareti!

Koca şair, beline sarılıp bir öpücük almış. Ama ne sıcak, ne ateşli.. Harareti ağzımı yak-tı diyor.

Sakın, gözünüzün önüne gözleri sürmeli, parmakları kınalı, sırma saçları topuklarında bir Lâle Devri güzeli gelmesin... Nedim, aklını başından alan sevgiliyi «Hamamiye» sinde anlatırken «Kendisine hayran bir delikanlı» olduğunu ağzından kaçırır!..

Tanzimat şairlerinde kadına pek rastlayamazsınız. Nasıl rastlayacaksınız ki, kadın kafes arkasındadır, haremde, hayat içinde değil.

Şair Fîtnat, bir mumcu güzeline âşık olmuş. Gider, mum alır, sevdalı gözlerle yüzüne bakarmış delikanlımın... Oğlana öğretmişler:

— Bir daha gelince, şu mısraı oku:

Şem-i ruhuma dikkat ile bakma yanarsın!
Türkçesi: Yüzümün ışığına bakma yanarsın...

Mumcu güzeli mısrağı okuyunca, Fîtnat hanım cevabı yaptırmış:

Hattın gelicek sen de beni mumla ararsın!
Hat'ın Türkçesi, bilirsiniz, sakaldır.

Geçmiş zaman olur ki...

ESKİ AŞKLAR

Daha yakına geleyim: Tevfik Fikret'in «Rûbab-ı Şikeste»sinde şayet kadına rastlarsanız hiç şüpheniz olmasın: Karısıdır!

Cenab Şehabeddin bile, bir mısraında şöyle sayıklıyor:

Ameli!.. Ey sütüdedil mahlûk!

Kim bu bayan Ameli?... Ayşe değil, Fatma değil.. Ya Rum kıızı, ya tatlı su frenk'i! Hüseyin Suat da bir şiirinde mutluluğunu şöyle anlatmakta:

Seminle işte Rozin, işte bak, şu leyli hazan, Mübeddel oldu bahar-ı sülûnete...

Artık Rozin'in de kim olduğunu isminden anladınız, değil mi?

Şu altmış, yetmiş yıl önceki Servet-i Fünun şairlerinin bile âşık olmaları için Beyoğlu'na çıkıp bir bar'a gitmekten, bir artistle tanışmaktan başka çareleri yok!

Ahmet Hâşim, bilirsiniz, Meşrutîyet şairidir. Bir yaz gecesi, içi arzu dolu, Moda kıyılarında dolaşırken duyduğu hicramı bakınız nasıl anlatıyor:

İşveyle, fısıltıyla, gülüşle

Olmuş şeb-i sevdâ yine bi-hap.

Oklar gibi saplanmada kalbe

Vurdukça semadan yere mehtap!

Ay ışığı bile, yalnız şairin kalbine saplanan oklar...

Orhan Seyfi Orhon'u okuyalım:

Uzaktan gülersin, gülümserim ben,
Bakışır geçeriz bir şey demeden,
Bilmem ki bu garip gülümsemeden
Ben ne kastederim, sen ne anlarsın?
İşte böyle, benim neslimin şairi bile:
Her akşam muhakkak tesadüfümüz,
Yolumun üstünde yine sen varsın..

Diye başladığı bu şiirde, kadın-erkek yakınlığını uzaktan iki gülümseyişten öteye ge-

türemiyor: İçin istek dolu bakacaksın, geçeceksin!

Kafes arkasında iki göz ısıltısı görür, âşık olurduk Ne demiş Nedim:

Bir peri sûret görünmüş bir hayâl olmuş sana!
Bir evin kıızı, kendi kendine bir türkû mırıldansa suç olurdu:

Âşık mıdır, nedir? Derlerdi hemen.

Eğer mahallenin taze bir dudu varsa, vay kadıncağızın haline! Herkesin gözü, kulağı onun kapısında nöbetçidir... Gece, perdeler arasından sızan hafif bir ışık, uzaktan uzağa titrek bir ud sesi, komşuların namusunu isyan ettirirdi: Mutlaka evde zanpara olacak...

İmam önde, bekçi arkada, haydi baskın!..

Zanpara dedim de hatırlama geldi: Cumhuriyet gazetesinin, av mevsiminde av üstüne makaleler yazan bir tahsildarı vardı, Avci Sabri. Ondan dinlemiştim: Mahallelerinde oynak bir güzel vardır. Avci Sabri de genç.. Penceresine bakar, iç çeker.. Kapısının önünde duraklar, ah eder.. Nihayet, uzaktan uzağa işaretle anlaşılır. Bir gece, yatsıdan sonra aralık kapıdan içeri süzülür.

Avci Sabri'nin ilk aşkı bu. Eli, kadın eli ne ilk defa değecek...

Akşam üstü berbere gitmiş, sinek kaydı traş olmuş, pudralanmıştır.

Arka odada, genç dulla yanyana otururlar.

Avci Sabri'nin göğsünde yürek yaralı bir kuş.. Öylesine çırpınıyor.

Kadın, şöyle bir yüzüne bakıp elinin tersiyle Sabri'nin yanağını sıvazlar. Tüy, tüs yok. İpek mi ipek!

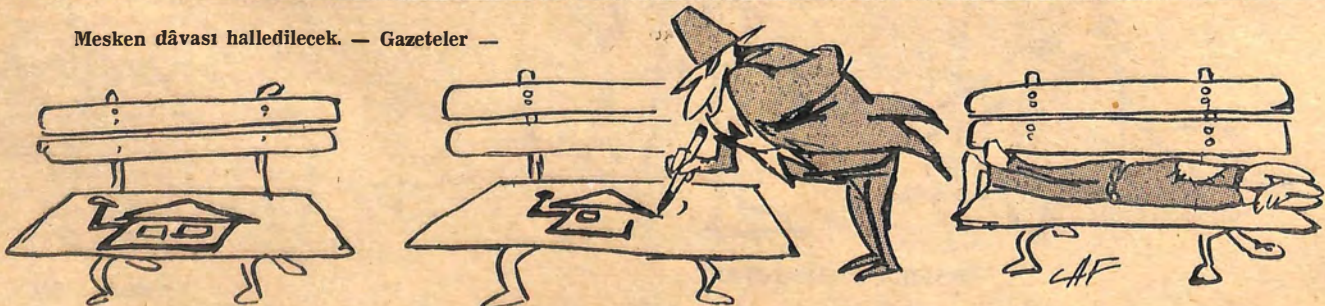
— Aman yavrum, der, bu yanaklar senin ablanda da var!

Rahmetli Sabri bunu anlatırken hâlâ utandır, hâlâ kızarırdı.

Kadınla erkek, birbirleriyle ilk defa Gülhane Parkında yanyana gelmiştir. Siyah peçe altından görünen beyaz bir göğüs üğgeni, gece, uykularımızın en tatlı rüyası olurdu.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Mesken dâvası halledilecek. — Gazeteler —

MİLLETVEKİLİ köye gelmiş, köylülerle dertleşiyordu. Köylünün biri:

— Bey bey, dedi, bi sürü ganundan bi denesini çıkaramadınız. Milletvekili, öksürdü, yutkundu, bir sigara yaktı:

— Efendim, toplanmak güç oluyor, dedi.

Bu sırada, başka bir köylü vatan-daş:

— Beyim yanı ya söyle ha! dedi.

«Milletvekili Gadir bey!»

«Efendim hasda...»

«Millet vekili İrecep bey!»

«Efendim, tetkik gezisinde.»

«Milletvekili Osman bey!»

«Efendim, gomisyonunda.»

«Milletvekili Atif bey!»

«Efendim, çocuk bakıyor.»

«Milletvekili Orhan bey!»

«Efendim, şimdi dışarıdaydı, bi hemşerisiyken yimeğe gitti.»

Galiba aynen böyle oluyor bey?

— Evet, dedi milletvekili.

— Vallaha bey, bi laflar duyuyorum, olağanüstüler, olağanüstüler... Gerçi bişey anlamıyoruz amma, bu çabalar galiba Meclisi toplamak için olsa gerek. O taraf diyor ki, olağanüstülük onlardan gelirse, biz toplanmayız diyorlarmış. Bu taraf diyor ki, şayet olağanüstülük bunlardan gelirse, bu sefer biz toplanmayız diyorlarmış... Pekiyi beyim, olağanüstülük milletten gelirse n'olacak?

Milletvekili, yine yutkundu:

— Şey kardeşim, dedi, zaten biz sizin temsilcileriniz değil miyiz?

— Beyim orası öyle ama, toplanamıyorsunuz ki...

Bu sırada köyün muhtarı lafa karıştı:

— Beyim müsaade ederseniz ben de konuşacam, dedi. Vallaha bey, ben de burada, bu köy yerinde ihtiyar gurulunu bi türlü toplayamıyordum. Soruyordum:

«Ula Gülü Bekir nirdi?»

«Öküz gütmeye getdi» diyorlar.

«Ula Donsuz Kâzım nirdi?»

«Gasabaya gafa çekmiye getdi.»

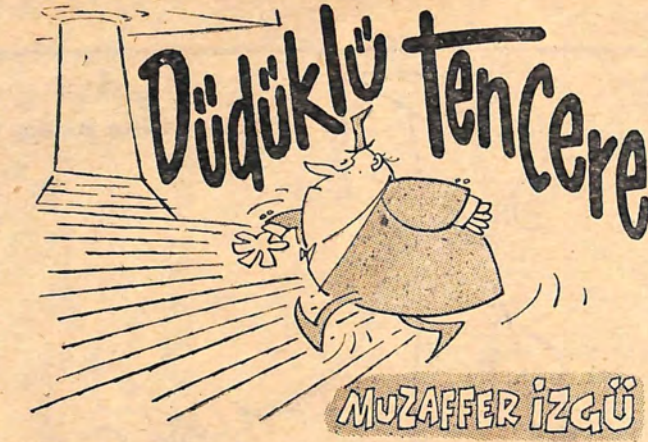
«Ula Tandır Memet nirdi?»

«Gaynanasını dövmiye Dutlu köye getdi.»

«Pekiylü ula, Kef Kemal nirdi?»

«Bağ budamıya getdi.»

«Ula, ben miyim bunların enayisi?» deyio, ben de odanın gapışını kilidi furup çekip gidiyordum çifti-

me cıbağıma...

Sonam beyim, bi baktım, köy yerinin işleri geri galdıkça gahyor. Köylüye vâdetmişim çeşme yapıcak diyerekden, çeşmeyi yapmaya yapacağım amma, ihdiyar gurulunu toplayablırsen topla! Gendi gendime:

«Ula bu kaytarıcıların yüzünden bizim mıkdarlık da elden gedecek, sonam galacağız dımdızlak orta yerde» diyordum.

Sene sonu gellyor, ne butça hazırlanmış, ne salma salınmış... Köylü gıvr gıvr gıvrır, garşı tarafın esgi mıkdarı, gahve yanlarında, iki yakalarda lâf eder durur:

«Lan Yelpek Nuri, sen daha ihdiyar guruluna lâf geçiremiyon, nirdi galdı senin mıkdarlığın? Mõhõrlü cebe gıtmayı mıkdarlık mı biliyon sen? Gardaşım, köylü seni sanduktan çıkardı amma, geri sandığa gıtmasını da bilir.»

Ben gene salarım deşdimanı:

«Lan get şu Gülü Bekir denen hergeleyi bul!»

Deşdiman, geder gelir:

«Gülü gasabaya getmiş» der.

Ya donsuz Kâzım?»

«Onun da garmı ağrıyormuş, varamıyacağım dedi.»

«Ya Tandır Memet?»

«Hava güneşmiş, havayı gacırtıyıp leyende yıkanacakmış.»

O zaman gendi gendime:

«Lan bal gibi bu herifler sana muhalefet yapıyorlar» dedim. Ve dev-

risi günü sabahleyin ilk kez dayandım Gülü'nin evine:

«Gel hele Gülü!» dedim.

Don göynek, deşdimanın silâhı altında mevcutlu olarakdan götürdüm onu köy odasına. Dıkdım içeri, bi de gapışına kilitt:

«Ula bi kaç ki, seni gırşuna di-ziyim!» dedim.

Bu kez getdik Kâzım'ın evine. Gapıyı dıkladım:

«Ula Kâzım, gel hele sana bişey deyim.»

«De burdan» dedi.

Çıkmiyor gavat...

«Ula Kâzım, iş senin gavaklığın tapışınan ilgilî lan!»

Gavaklığın tapışını duyunca goşdu geldi. Onu da gattık önümüze, oldu ikii... Sona getdik, Tandır Memet'in evine:

«Lan Memet, dedim, gel sana bi şey deyim.»

Lök gibi çıkdı dışarı. Onu da don göynek mevcutlu...

Beyim, Kef Kemal'i de kefnen götürdügimde, bir de ne göreyim, pencereyi gırıp gıçmamış mı gavatlar? Kef:

«Ula, dedi, topla onları, ahacık ben burdayım!»

«Ula namıssızlar, dedim, ben bilirim sizi nasıl toplayacağımı!»

Her birine bi kâğıt yazdım. Kâğıdın içine dedim ki, bundan sonraki toplantılar çekilişli olacak. Yarınki toplantının piyangosu, Avrupa malı bi traş makinesi... Toplantının so-

nunda çekilecek gurada makine kime isabet ederse onun...

Ordan, bakkaldan aldım bi teni-ke makine, goydum köy odasına. Beyim, biraz sona baktım, bizimkiler sökün etmiş geliyorlar...

«Ula mıkdar, diyor içeri giren, hangi gün bizi adam adam çığırdın da gelmedik? Bizim içimiz melmeke-te hizmet aşgıynan yanıyör bel!»

O gün akşama dek, gık demeden oturdular. Akşam üzeri kibrit çekiş-tik.

«Gırık kibrit kime çıkarsa, makine onun» dedim.

Makine, Tandır Memet'e çıktı.

«Arkadaşlar, dedim, yarınki piyan-gomuzda Avrupa malı bi paket cilet var. Guraya gıtilanlar, çekilişe de gıtilırlar. Guraya gıtilmak için, gu-pun doldurmak yok, gupon biriktirmek yok, gupon göndermek yok, toplantıya gıtilmak kâfil...»

Allah seni inandırısın bey, baktım bizimkiler ezanla köy odasının gapı-sının önünde toplanmışlar.

«Yahu, diyorlar, vatana hizmet aş-gıynan bizi uyku dutmadı bel!»

Yanı ya beyim, gerçi benim aklım pek ermez amma, gıssadan hisse deyip, size de bi akıl verecektim. Siz de Meclisin gapışına bi ganun yazıp asın. Deyin ki:

Madde 1: Her gün bi çekiliş yapı-lacaktı. Bu çekilişe gıtilmak için, Meclisde bulunmak kâfidir. Gol saa-tı, dolmakalem, tükenmez, düdüklü-ler sizlerin olabilir.

Madde 2: Her gün toplantıya gıtilana bi gura markası. Bu marka-lardan elinde otuz dene bulundura-na, bi su geçirmez tireçkot. 60 dene bulundurana, bi gupon elbiselik, di-kişî bedava. 90 dene bulundurana, bi buzdolabı. 120 dene bulundurana, bi çamaşır makinesi. 150 dene bulundurana bi televizyon makinesi.

Madde 3: Birbirini takip eden ta-rihleri daşıyan 90 gura numarasına sahip olanlara, üç ayda bi çekiliş yapılacak olan, beş Anadol tumaflin-den bi denesi...

Madde 4: Birbirini takip eden ta-rihleri daşıyan 120 gura numarasına sahip olanlara, dört ayda bi çekiliş yapılacak olan Mustang marka 1969 modeli iki tumaflinden bi dese-si...

Madde 5: Birbirini takip eden ta-rihleri daşıyan, 180 gura numarasına sahip olanlara, altı ayda bi çekiliş yapılacak olan Fener goyundaki dayalı döşeli apartuman gıtlarından bi denesi...

Madde 6: Birbirini takip eden 250 adet gura numarasına sahip olanla-ra yıl sonunda çekilişli yapılacak olan, hususi vapırla dünya gezisi. Va-pır, önce Roma'ya uğrayacak, or-dan Londra'ya, ordan Amerika'ya, ordan Afrika'ya, ordan Avustralya'ya... Gezi talihlisinin memleketi ge-tireceği tüm mallar gümrüksüz mu-amele göreceği gibi, isteyen talihli yanına gaynanasını, gayınbabasını, baldızını, tüm akraba hısırmını, ke-disini, köpeğini alabilecek, yimek, iç-mek, oturmak kalkmak bedava ola-cak...

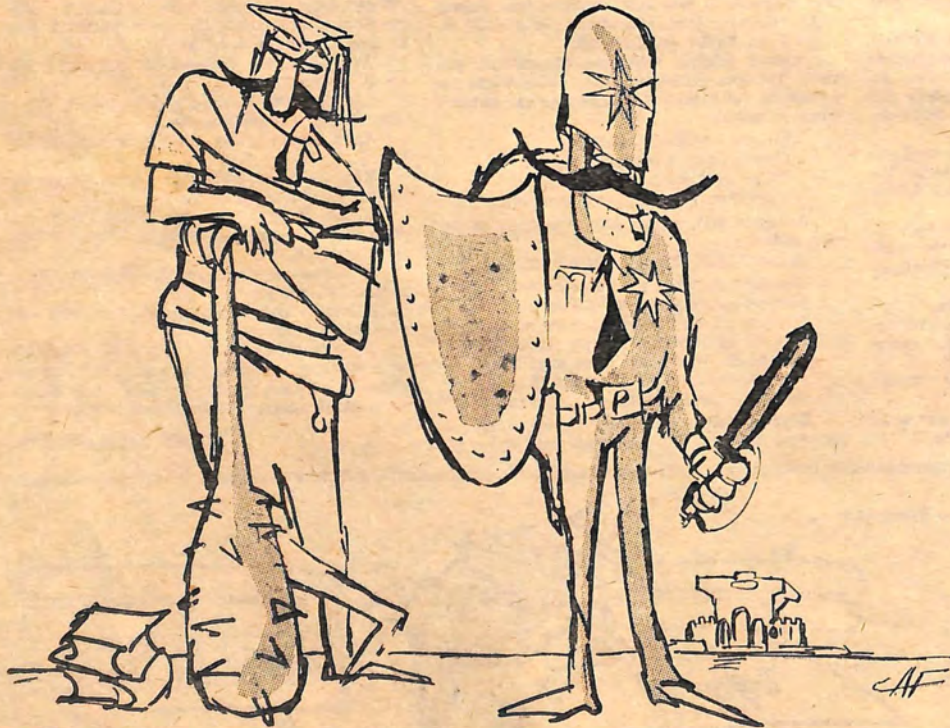
Madde 7: İki yıl üstüste her gün toplantılara gıtilanlar, bütün çekilişlere iştirak edecekleri gibi, ayrı-ca bu gışiler arasında özel bir çekiliş yapılacak, içlerinden iki talihliye te-melli senatörlük verilecektir.

Madde 8: Üç yıl üstüste her gün toplantılara gıtilanlar, bütün çekilişlere iştirak edecekleri gibi, ayrı-ca bu gışiler arasında özel bir çekiliş yapılarak, gazanan bir talihliye, bir Bakanlık goluğu verilecektir...

Madde 9: Dört yıl üstüste her yıl toplantılara gıtilanlar, bütün çekilişlere iştirak edecekleri gibi, ayrı-ca bu gışiler arasında özel bir çekiliş yapılarak, gazanan talihliye yeni ihdas edilecek olan bir özel Başba-kanlık goluğu hediye edilecektir...

Görün beyim, o zaman tüm mil-letvekilleri toplantılara nasıl gıtilırlar?

Muzaffer İZGÜ

İSTANBUL KABADAYILARI!..

GÖZ UCUYLA OLAYLAR

Böyleken böyle!..

YÜZYÜZE...

KİMİ sözcükler vardır, gerçek anlamı bir yana itilir, eskilerin «mecazi» dedikleri anlamları kullanılır günlük işlerimizde bile. Bu sözcüklerin en başta geleni «Yüz»dür, surat, çehre anlamına gelen insan yüzü...

Yüz dediğimiz zaman doğrudan doğruya insan yüzünün anlaşılmasını için, gerçek anlamı geri plana iterek türlü biçimlere sokup çıkarırız. Yerine göre anlamını daraltır, yerine göre alabildiğine genişletir, yerine göre de tersyüz ederiz. Yüzümüzün yüzeyini genişlete genişlete bir yüzölçümü bulup neyin yüzü varsa, hattâ memleketlerin yüzlerini bile ölçmeye kalkışırız. Böylece bütün yeryüzü genişliğinde yayıp bırakırız anlamını yüzünü.

Çok korkmuşuz yüzyüze gelmekten, yüz vermekten, yüze duramamaktan... Yüzsüzlerden çok, ikiyüzlülerden çekinmişiz. Yüz vererek astarını da isteyeceklerinden mi ürkmüştük kimbilir?

Hele dilimizi tutamayıp ileri geri konuştuğumuz günler, kaçmışız arkasında atıp tuttuğumuz kişilerle yüzleşmekten. Güler yüzlü dostlarımızı, sevgiillerimizi yüzüstü bırakıp kaçmış, yüze gülüp geriden kuyumuzu kazanların arasına düşmüşüz. Kimimiz fazla yüz vererek içyüzümüzü de kurcalamaya kalkarlarsa diye, daha hesaplı bulmuşuz asık yüzlü durmayı.

Yüzyüze yüz sevap, elele elli sevap diyenler, ne yüz sevabı hak edebilmek için sevdiklerinin yüzlerine yüz sürebilmişler, ne de elli sevabı hak edebilmek için dostça, insanca elele verip yüzü yüzü çabakılmışlar insan içine...

Yaaa, işte böyle!..

RAFADAN LAFLAR

«Meclisleri toplama, demokrasiye aykırıdır.»

Sâbit Osman AVCI (AP) Sanırz öyledir. Örneklere bakılırsa demokraside Meclis sık sık tatile gider, millet sokakta birbirine girer! * * *

«AP için yatsı olmuş, mum sönmüştür!»

Ali KARAHAN (YTP) Öyleyse şikâyetiniz neden? Mum sönmüş, gün bitmiş... Yorgancı çekmiş miş uyumaya kaldı iş. * * *

«İktidara gelirse, yutkunan Başvekilleri görülmeyecektir.»

Dündar TAŞER (MHP) Önce Başbakanınız doyurmaktan başlayacaksınız galiba işe. Çünkü yemeyen yutkunur, doyan geçirir. Yutkunmaya paydos güzel bir şey ama, neden «Yutkunma» denince Başvekilleri geliyor da halk gelmiyor akla? * * *

«Bu memlekette hükümet var mıdır, yok mudur? Önce bunun bilinmesi lazımdır.» Şinasi ERTAN (Ege Sanayi Odası) Valla rivayet muhtelif. Kimi «Var» diyor, kimi «Yok» diyor. Kesinlikle bilinmediği için memleket yeni seçimlere gidiyor! * * *

«Gümüşü satmışlar da ne almışlar yerine? Saray mı yaptırmışlar aldıkları para ile? Bir memleket alırlar da satar da... Yâni buğday satınakla gümüş satmak arasında ne fark var? Varsa paranız, verin, ben size gümüş alıvereyim. Altın da alayım.» DEMİREL

— Seni politika sarhoşu seni!..

ALTIN TOP

Antalya'da film festivalinde ödül kazanan sanatçılara verilecek olan altın portakalları, Yeşilçam Sokakının ünlü sanatçıları futbol topu gibi tekmelemişler tören salonunda...

Sinemayı ayağa düşüren Yeşilçam Sokaklılar, bu davranışlarıyla bir şeyler söylemek istiyorlarsa hiç zahmet etmesinler biliyoruz durumlarını!

GÖREMEDEN...

Yaz gezmeleri... Seçim dolaşmaları... Turistik gidip gelmeler...

Bakanlıklar paydos, Bakanların koltuğu örümcek bağlamış! Ara ki bulasın sayın koltuk sahiplerini.

Turizm Bakanını makamında görmek isteyip de göremeyenleri sevindirecek bir haber:

Göreme'de Maria Callas'ı taaa oteline kadar gidip görmek isteyen bir Bakanla ünlü eski soprano, yeni sinema artisti vermiş dersini... «Göremezsin beni!» diye geri çevirmiş.

Yaaa... Kapısını çalıp göremeden, taaa Göreme'den geri dönmek!

Türk Meşhurları Serisi: 5 - Nasreddin Hoca

KURU İSTANBUL

Sarı sıcağın, susuz yazlar başladı Haziran'la birlikte... İstanbul'u susuz bırakanların elebaşısı:

«Ben bu susuzluğu cebimde getirmedim ya!» diye sıyrılmak istiyor için için!

Sayın Başkan, sen onu getirmedin ama, eğer sıkı durmazsan bu gidişle o seni götürecektir!

YAĞLAMA

Londra'da romatizma araştırmalarında büyük gelişmeler varmış. Vücuttaki eklemleri yağlayan doktorlar, bütün romatizma ağrılarını gidermeyi sağla-

mışlar... Bir kaç damla yağ, ne ağrı, ne sızı! Bu da buluş mu sanki! Çoğtan çözümlemişlerdi bu işi, kalemi bırakıp ellerine yağdanlık alan ünlü yağcılarımız!

KONUŞ ŞİMDİ BAKALIM!..

— Haydi konuşsana... — Ne konuşayım?... Oйdu iştel!

— Yaaaaa!... — Ne yası?... Kabahat sizinkilerde...

— Sen bu kafa ile gider-sen... Ulan hâdis e gözünün önünde oluyor da...

— Ne olmuş, olmuşa... Tahrik eden sizinkilerdi...

— Sen adamı deli edersin. Kafa yok ki sende...

— Sen kendi kafana bak...

— Mantık olmazsa bir adamda...

— Mantık dediğin ne ki?... Hep böyle laflar söylersiniz, sanki bir şey biliyorsunuz.

— Biliyoruz ya... Sizin gibi cahillere de öğreteceğiz...

— Hah... önce terbiye, ahlâkı düzelt...

— Kültür lâzım kültür... — Kültürlüleri de görüyoruz... Hepsî üçkâğıtçı...

— İşte, ben de sana üç kâğıtçılığı anlatmaya çalışıyorum...

— Boşver, biz kendimize bakalım... Her koyun kendi bacağından asılır...

— İşte bu kafa bizi getirdi bu hale...

— Tabii... Bursa maçında olanlara bak...

— Bu da laf mı şimdi?... — Sen onu boşver... Kariya bak kariya...

— Nerde?... — İşte şu mavili... Ne şanslı adamlar var be?... — Nefis parça... Kimbilir hangi andavallı yapıyor...

— Yemeğe çıkalım mı?... Açtım...

— Yine köfteciye mi gideceğiz?... — En hesaplı orası... Çıkalım mı?... — Çıkalım...

Suavi SÜALP

Kazığının Ucu

ADNAN VELİ

MEYVA HALİ'nin kaşarlanmış kabızmalarından Kör İhsan, dükkânın iç tarafında, şeftali, armut, kayısı sandıklarının arasında, bir yandan sabah çayını yudumluyor, bir yandan da müşterilere fatura kesiyordu. Pangaltı'da manavlık eden Astronot Tefvik, (Ya da arkadaşlarının deyimiyle Hastanot Tefvik) dükkânın önünde duran, üstü açık bir armut sandığına doğru sokulup sordu:

— İhsan abi bel... Kaçtan veriyorsun bunları?

Kör İhsan, defterden başını kaldırmadan çırağa seslendi:

— Baksana ulan müşteriye... Kaldırma beni ayağa...

Çırak Süreyya seğırtti:

— Buyur abi!...

— Kaçtan tartıyorsun armudu?

— 325'ten...

— 325'lik mal değil bu...

— Bunu sen söyleme be Tefvik abi!... Dolaş bakalım bir etrafı. Böyle armut bulabilecek misin?

— Üç liradan tartar mısın?

— Sen yabancı değilsin ki Tefvik abi!... İdare etse kırmayız elbet...

— Biraz dolaşayım öyleyse...

Kör İhsan, fatura defterinden başını kaldırıp, arkasını dönen Tefvik'e seslendi:

— Bana bak Hastanot!... 310'dan da almaz mısın?

— Üç lira iyidir İhsan abi!...

— Haydi şimdi güleğüle...

Tefvik biraz düşündü. Başını kaşdı:

— Altı nasıl bu malın? dedi.

— Altı üstü bir. Bunca senedir ak-sata edersin bizimle. Hâlâ anlayamadın bu dükkânı...

— Tart öyleyse... Vaktim dar... Fazla dolaşmayayım.

Çırak Süreyya, sandığı kantara vururken, Kör İhsan Tefvik'e sordu:

— Faturayı kaçtan istersin?

— Beş liradan yaz...

Sandık tartıldı, tutarı hesaplandı, faturası yazıldı.

Tefvik, «eyvallah»ı çekip uzaklaşırken, Süreyya, Kör İhsan'ın yanına geldi:

— Abi, dedi, biz bu sandıkları 290 dan tartmıyor muyduk?

— Yâni herifi 20 kuruş kazıkladık diye mi konuşuyorsun bu lâfı?... Oğlum, sen ticareti hâlâ anlayamadın. Bir insanı kazıklamazsan, sonra seni kazıklarlar.

— Orasını biliyorum da...

— Biliyorsan sorma.

Süreyya bozum olup bir köşeye çekilirken, İhsan, kendi kendine söylendi:

— Kazıkladım enayiye!...

— Hastanot Tefvik arabadan meyva ve sebze sandıklarını indirip tezgâha yerleştirdikten sonra armut sandığının üstüne etiketini koymayı da ihmal etmedi:

«Alış 500 — Satış 600»

Öbür sandıkları da içeriye dizip, domatesleri, belindeki peştemalla parlatarak tablaya istif ederken, eski müşterilerinden Mezeci Yovakim, çıkageldi:

— Hastanot, merhaba!...

— Merhabaaaa Yovakim usta!...

— Çocuklar meyva istemişler evden... Armudu kaçtan veriorsun?

— Altı lira olur senin için.

— Ulan Tefvik!... Bir de «senin için» deorsun. Etiketini üstünde zâtem altı lira yazoor. Başkası için kaçadır peki?

— Yovakim usta, inanmazsın. Namusum hakkı için ben bundan para kazanmıyorum. Dükkânda çeşit bulunsun diye getirdim.

— Eyi tarafından tart bakalım iki kilo.

Yovakim, armut parasını verip uzaklaştıktan sonra, Tefvik kendi kendine mırıldandı:

— Kazıkladım enayiye!...

— Şöför Âdil, mezeci Yovakim'in dükkânından içeri girdi:

— Usta!... dedi. Sende çiroz balığı var mı?

— Vardır.

— Versene şuradan on tane...

Yovakim, konserve rafının sağındaki çiviye takılı çiroz demetine uzandı. Demetin üstündeki etikette «Aış 160 — Satış 200» yazılı idi. Şöför Âdil, etiketi görünce:

— Dur be usta!... dedi. İki lira mı bunun tanesi?

— He, iki liradır.

— Yahu, biz bunu geçen seneye kadar 25 kuruşa alırdık bel...

— O eskiden idi... Bu sene uskumrunun kilosu otuz liradan aşağı düşmüştür sankim?

— Hay Allah!... Bizim karının ana-sının canı çiroz çekmiş.

— Haynanandır he?...

— Evet, kaynananın canı çiroz çekmiş. Üç gündür başımın etini yiyor. Kaynananın lâfına pek kulak asmam ama, Müzehher de üsteliyor boyuna...

— Ama, ölsün 20 lira vermem çiroza... Sen dört tane ver şuradan...

— Olur, vereyim...

Âdil çiroz paketini alıp tezgâhın üzerine sekiz lirayı bıraktıktan sonra atladı arabasına... O gittikten sonra Yovakim, gültümseyerek kendi kendine mırıldandı:

— Kazıkladım enayiye!...

Doktor İrfan, hastanedeki işleri üstünkörü savuşturduktan sonra, muayenehanede bekleyen hastalarına çabucak yetişmek için, oradan geçmekte olan şöför Âdil'e seslendi:

— Taksil!... Boş musun oğlum?

— Boşum beyfendi.

— Beni Nişantaşı'na, Rumeli Caddesine ativer...

— Başüstüne beyfendi!...

Trafik, enikonu sıkıştı. Her elli metrede bir, birkaç dakika duraklamaları gerekiyordu. Ama, eninde sonunda, Osmanbey'den sağa sapmak suretiyle 20 dakikada Rumeli Caddesi'ne geldiler. Doktor İrfan, arabadan inmeden önce, beş lira uzattı şöföre. Âdil geri itti parayı:

— Yedibuçuk lira vereceksin abi.

— Yahu dolmuşa binseydim elli kuruşa gelecektim buraya... Elmadag'dan Osmanbey yedibuçuk lira olur mu?

— Benzin fiyatından senin hiç haberin yok galiba.

— Niye saati açmadın öyleyse?

— Bu saatler, on sene önceki saatler... Şimdi çirozun tanesini bile iki liraya veriyorlar.

— Hiç insaf kalmamış yahu sizde de...

— Müsteride de kalmamış. Otobüs fiyatına taksit istiyorsunuz.

— Haydi uzun etme, al şu on lirayı da, ver ikibuçuk lira geri.

— Buyur...

Doktor İrfan homurdanarak taksit deni. Âdil gaza basarken, kendi kendine mırıldandı:

— Kazıkladım enayiye!...

— İlk randevu Yahya beyin, dedi.

— Geldi mi?

— 45 dakikadır bekliyor doktor bey.

— Peki, ben gömleğimi giyiyorum. Muayene odasına onu alın.

Yahya bey, üstünlüden kırış kırış olmuş, sapsarı bir yüzle odaya girdi. Doktor İrfan, onun acındırıcı bakışlarına aldırış etmeden:

— Şöyle buyurun, dedi.

— Sağol tohtur bey...

— Sizi biraz bekletmiş olduğum için özür dilerim.

— Estağfurullah...

— Bu sebeple hemen konuya geçelim. Şikâyetiniz nedir sizin?

— Vallaha bilemem ki... İçerim çok bi fena... Ne yisem, üzerinize âfiyet, garnımın içinde gahyor. Dışarı çıkmıyor. Gaz dırsen, tonunan. Ramazan davuluna döndüm vallaha.

— Yemeklerden sonra mı oluyor bu?

— Her daim var... Rakıyı çekince daha da artıyor.

— Midenizde ekşime, yanma gibi belirtiler var mı?

— Midem sirke küptü...

— Uzanın bakalım şöyle biraz...

Çıkarın ceketinizi!... Evet oraya uzanın.

— Çoraplarımı da çıkarayım mı?

— Hayır istemez... Sadece gömleği sıyrın!... Evet, yatın şöyle... Şimdi şuraya elimle basıyorum. Acıyor mu?

— Hayır...

— Burası?

— Hayır...

— Burası?

— Hah, ora çok acıyor.

— Çıkarın dilinizi!... Evveeeet!...

Derin bir nefes alın bakalım.

— Hırrr hırrr...

— Oturun biraz... Doğrulun yâni!...

— Başüstüne...

— Sirtünüzda ağrı, sıca var mı?

— Bilmeyyorum...

— Bugün öğle yemeğinde ne yediniz?

— Bastırılmalı yumurtayınan, Haleb işi bi kebab yidim.

— Başka?

— Bi de ayran içtim?

— Peki, giyinin efendim. Sizin işiniz, mesleğiniz nedir?

— Ben, melmekete hizmet iderim.

— Nasıl hizmet edersiniz?

— Çalışarak hizmet ederim. Gendimi düşünmem, melmeketi düşünürüm.

— Yani nasıl çalışıp da hizmet edersiniz?... Mesleğiniz nedir?

— Zabahman erkenden galkıp inşaatın başına giderim. Ağseme gader çalışırım. Portuman dayresi yapıp meskensiz yurttaşlarımıza satarım. Hepisini isca bi yuva sahibi yaparım.

— Hah işte, sizin bu rahatsızlığınız biraz yorgunluktan, biraz da gıda düzeninden ileri geliyor. Onun için, şimdi size ilaçtan önce, kesin bir istirahat tavsiye edeceğim.

— Nasıl yâni?... Melmekete hizmet itmiyecek miyim?

— Onbeş gün için etmiyeceksiniz.

— İmkânı yok tohtur bey... Benim, en ziyade şu sıra çalışmam lâzım.

— Neden?

— Bak sana açıkcasını ağınatayım: Ben bu kez Milletvekili olcem. Şu sıra azıcık çalışırım, Milletvekili olduktan kelli nasıl olsa dört sene istirahat itcem.

— Yâni bu seçimde milletvekili olacaksınız, öyle mi?

— Vallaha olcem. Eyicene niyet ittim.

— Peki öyleyse, şimdi ben size bir iki ilaç yazayım. Onları da alırsınız.

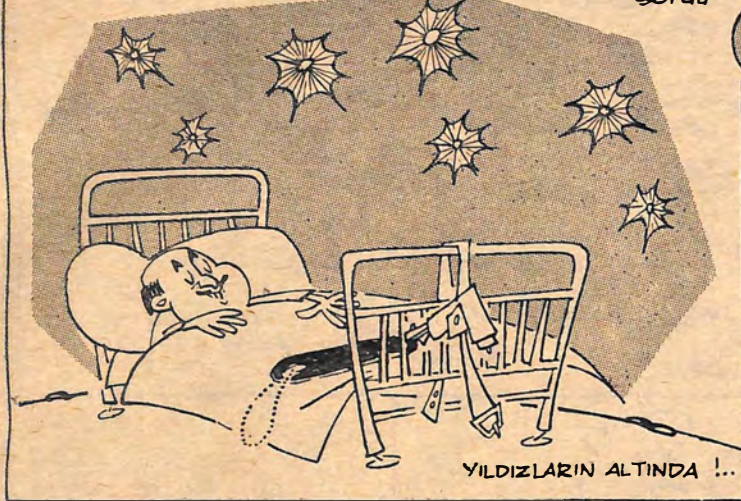
— Alırım.

Doktor İrfan reçetesini yazdı. İlaçların nasıl kullanılacağını da bir bir anlattı Yahya bey odadan çıkarken.

— Bu da bizim mahallenin çöp heyeti!..

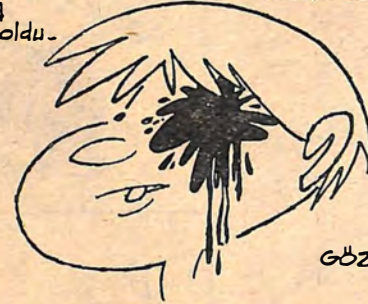
— İnönü, Sükan'a: "Geceleri uyuyabiliyor musun?" diye sordu

ayna

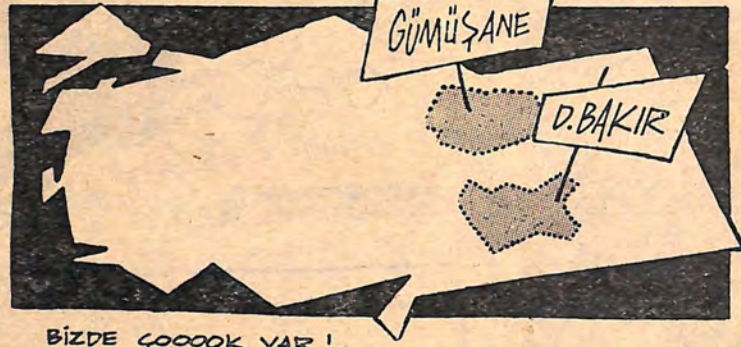
Semih Balcıoğlu

— Bursa Stadında oynanan Bursaspor - Göztepe maçında çaylar oldu..

GÖZTEPE !..

— Hazineye dit 150 bin ton gümüşün dış ülkelerde satılacağı söz konusu -

BİZDE 40000K VAR !..

— Seçim politikası için eski D.P. liler Bayar'ın işaretini bekliyorlar -

YAZISIZ

cağı zaman, borcunun ne kadar olduğunu sordu. Doktor:

— Yüz lira, dedi. Yalnız, ilaçları almaya başladıkten sonra üç günde bir uğrayacaksınız bana...

Yahya bey masanın üstüne iki el ililik bıraktı. Dışarı çıktıktan sonra doktor İrfan, masadaki parayı alıp cebine koyarken gülmüştü:

— Kazıkladım enayiyi...

O akşam Gaziosmanpaşa'da, Göçmen Ziya'nın kahvesinde bir sohbet toplantısı düzenlenmişti. Toplantıda, Türkiye'nin nasıl kalkınacağı konusunda bir konuşma yapacak, böylece seçim öncesi çalışmaları da başlayacaktı.

Yahya bey kahvenin köşesinde, çevresine toplanan 15-20 kişilik bir kalabalığın ortasında, hem kahvesini hüpürdetiyor, hem de Türkiye'nin gelecek günlerine ışıklar serpiyordu.

— İşte böyle argadaşlar!... Partimize gollarınızı açarsanız, siz de zengin olursunuz, biz de... Emme bizim zengin olmamıza ihtiyaç yok. Bizim tek tasamız, yurdumuzun yükselmesi, inşaatların yükselmesi, yurttaşlarımızın güler yüzlü, şen olarak, suyu bol, lağım yolları yapılmış, otobusları püfür püfür serin olan ve ucuzluk çok bol olan bir ülkede, doğumun kontrolünü selbes bırakarak rahatça yaşayacaksınız. Sizin rahat ve mesut yaşadığınızı görmek, bizim en büyük ikramiyemizdir. Bunun da şartı, oylarınızı bize vermenizdir.

Kahvedeki kalabalıktan bir ses yükseldi:

— Vereceğizliiz!...

O vakit, Yahya beyin yüzünde, tarifsiz bir sevincin parıltıları belirdi. Bunu belli etmemeye çalışarak içinden mırıldandı:

— Gazıkladım enayileri...

Adnan VELİ

BİR yandan Arapça - Farsça, bir yandan Frenkçe baskılarının kışkacındaki dilimiz bazı çağdaş kavramları anlatma işinde güçsüz kalyor.

Söz gelimi, «kendi kendini harekete geçirebilen» aolamında kullanılacak bir kelime ya da kısa deyimimiz yok.

Biz askerliğimizi yaparken, kendi gücüyle yürüyebilen araçların üstüne bindirilmiş top ve maki-nelitüfeklere «zaifülhareke» derdik.

Aydınlarımızın kültürel bakımdan Batı'ya yakınlıklarından, belki de ses uygunluğundan, «kendi kendini harekete geçirebilen» anlamındaki Frenkçe «otomatik» sözü çok daha yaygın dilimizde. Basınımız büna bir de Fransızcadan alınma «man» hecesini ekleyip tepe tepe kullanıyor:

— Temyiz edilmediği için karar otomatikman kesinleşmiştir.

— Gerekli sayıda imza toplanırsa Senato'nun toplanması otomatikman kararlaştırılmış olacaktır.

— Tasarının otomatikman kanunlaşmasını önlemek için... falan filân.

Doğrusu hiç hoşlanmıyorum bu laftan. İnsanların birbirleriyle ilişkilerini, dayamışmalarını ve ortaklaşa kaderlerini ilgilendiren konularda işlerin makine ruhsuzluğuyla kendiliğinden olmayıp insan eli ve kafasıyla yürütülmesi bana çok daha güven veriyor.

Robot telefon denilen bir makine var: telefonunuz çaldığı zaman sizin yerinize cevap veren bir teyp cihazı. Evden çıkarken bunun içine istediğiniz laftı ediyorsunuz, söylediklerinizi sizi her arayana tekrarlıyor.

Türkiye'de bu cihazla ben ilk defa rahmetli arkadaşım Doktor

YELPAZE Oluru olmaz

Selçuk Kanatlı'ya bir telefon ettiğimde karşılaşmıştım. Numara düşüncü onun sesi:

— Doktor Kaniatlı şimdi burada bulunmadığı için size bir teyp cihazı cevap veriyor, kendisi falanca hastahanededir, lütfen şu numarada arayınız, demişti.

Her işinde olduğu gibi Selçuk bunda da insanca davranmış, cihazı hastaların emrinde ve onların derdlerinin çözülmesinde kolaylaştırma yolunda bir araç gibi kullanmıştı.

Sonra bir başka hekimimle aradığım bir günde de karşıma çıktı aynı makine. Kalın ve aksi bir ses:

— Doktor bey yok, yarın arayın, dedi.

Konuşmanın bir cihaz olduğunu belirticek herhangi bir bilgi verilmediği için durumu anlayamamış, aynı laf bir kaç kere tekrarlanıncaya kadar makineye sinirli sinirli sorular sormuştum.

Bunları bana geçen hafta İngiltere'de alay konusu olan bir olay hatırlattı.

Efendim, içinde çok karışık ve değerli makineler kulunan bir kimya laboratuvarına robot telefonlu alarım cihazları takılmış. Reaktörlerde falan bir arıza olursa yüzlerce ısı ile cihaz hareket edecek ve teçhizatı takmış olan firmaya telefon edip yardım isteyecek.

Gegen hafta bir gece yarısından sonra olmuş öyle bir arıza. Robot telefon hemen o firmanın numarasını çevirmiş:

— Alo! Falanca laboratuvarın robot telefonu konuşuyor. Arıza

var; derhal yardım ekibini gönderiniz!

Gelgelelim karşı tarafta da bu feryada kim cevap verse beğenirsiniz? Bir başka robot telefonu:

O da şöyle buyurmuş:

— Alo! Filanca firmanın robot telefonu konuşuyor. Mesal saatleri dışında nöbetçi memurumuzun numarası şudur. Lütfen onu çeviriniz.

Ve iki uçta da telefon kapatılmadığı için başlamış konuşmalar o minval üstüne tekrarlanmaya:

— Alo! Falanca laboratuvarın robot telefonu...

— Alo! Filanca firmanın robot telefonu...

— Alo! Falanca laboratuvarın robot telefonu...

— Alo! Filanca firmanın robot telefonu...

İki robot böylece sabaha kadar tatlı tatlı sohbet ededursunlar, laboratuvardaki arızalı makineler o arada iyice yanıp hapı yutmuş.

Diyeceğim, zahinetten kurtulma uğruna işleri «otomatikman» oluru bırakma merakı biraz tehlikeli bir lüks.

Yalnız basının değil, politik kaderimizi etkileyecek durumdaki birçok kişilerimiz ve «büyüklerimiz» de aynı merakı günden güne daha kapılıp görünüyorlar:

— Ben karışmam; kanunlar var, onlar işleyecektir.

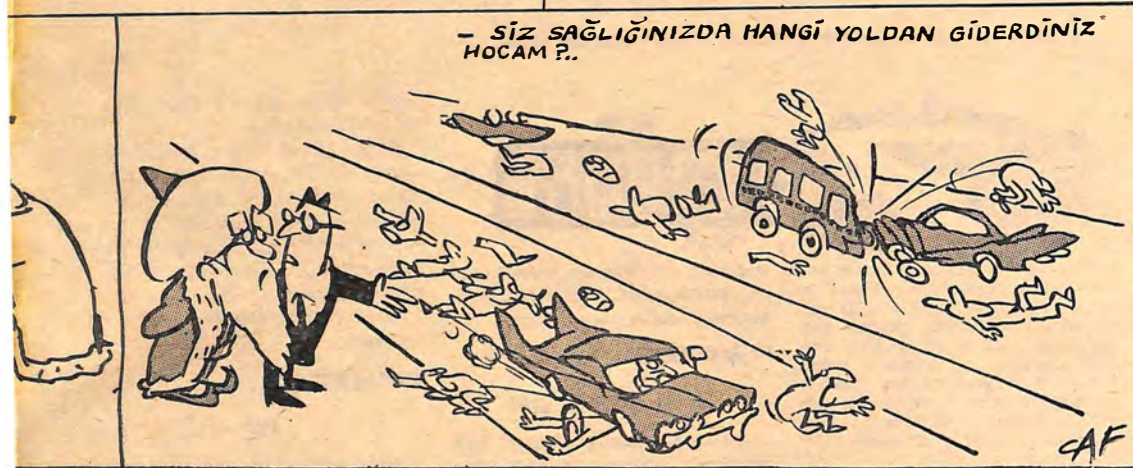
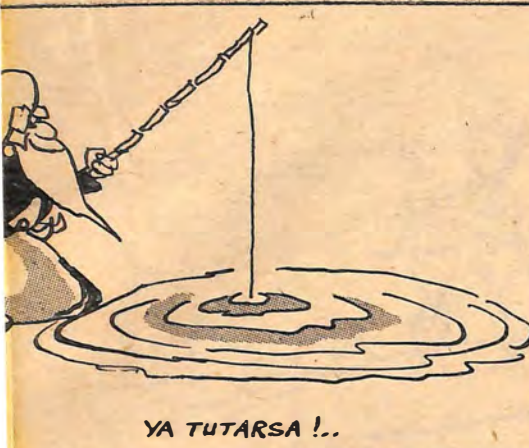
— Birşey yapmamıza hacet yok; nasıl olsa zinde kuvvetlerden tepki gelecek.

— Aldırmaaa! Her şey olacağına varır...

Bu sözlerdeki gerçek payı ne olursa olsun, şurası da unutulmamalı:

Miskin, pasif, nemelâzımcı toplumlar «otomatikman» batarlar.

Refik ERDURAN

Hoca'yla Beraberiz

Biz; üstadı sadece senede bir anmayız,
Her şeyden bıksak bile Hoca'dan usanmayız.
Yıllar, asırlar geçer çok şeyler unutulur,
Onun esprileri zihinlerde tutulur.
Fıkraları söylenir her toplum, her lisanda,
Onlarla dağıtırız hüznümüzü bir anda.
Burunları büyüyüp bakanlara yüksekten,
Öyle bir ders vermiş ki: daha acı kötekten.
Düşünmüş, araştırmış sonra aklıma esmiş;
Leyleğin gagasını, ayaklarını kesmiş.
— Şimdi artık benzedin demiş bir parça kuşa!
En kızdığı bir şeymiş suyu sürmek yokuşa.
Bazı insanlar vardır içi kof, dışı yaldız,
Bunların cüretine servetleri verir lüz.
Timur'un gururunu kıracak yeri seçmiş,
Hamamdayken değeri bir peştemala biçmiş.
Balı sarmısak aşısı'nun icadı ama
Sonra itiraf etmiş mide bozar bu (mama).
Ziyafete bir defa yaklaşmış ürke ürke,
Sonradan öğrenmiş ki bütün itibar kürke.
Çalı alev alınca söndürme çabası boş:
— Ey eşek aklın varsa durma, doğru göle koş!
İnsanın camı bazen tatlı da yemek diler,
«Konya'lılar helvayı döverek yedirirler.
Zor doğum yapıyorsa şayet nazlı zevceniz;
Bebek oynasın diye önüne koyun ceviz.
Eşegin verdiği arpa ona yetmemiş,
Açlığa alışırken ömrü vefâ etmemiş.
Daima çınlamakta kulağımızda sesi:
Ebediyen muteber HOCA'nın felsefesi.
Onu herkesten fazla biz tanır, biz severiz,
Hâtırası kalblerde bırakmıştır tatlı iz...

Salâhattin KUTLU

— Nasıl bineyim? Bizim kara-
kaçan çok saygılıdır... Bir kadın
görmesin hemen ayağa kalkar!

— Heeey efendi, aç gözünü!.. Mecliste değil, tatildesin artık!..

PAZARTESİ

Arada kalmanın sonu

İki köy halkı arasında paylaşıl-mayan cami kundaklanmış.

Karadeniz Ereğlisi'nde geçiyor o-lay. Bir başka yerde de geçseydi, sa-nırız sonuç pek farklı olmazdı. Ca-minin kaderi, iki köy halkının ara-sında kalmakla çizilmiş zaten. Zira, bizim kendimize has bir taksim sis-temimiz vardır. Çaresizlikten bunal-dık mı ne yapar yaparız, paylaşmak-ta güçlük çektiğimiz şeyi ortadan kaldırmaya bakarız!

Aşkta da böyledir bu, işte de böy-ledir, miras meselelerinde de...

İki kişi arasında paylaşıl-mayan kadın, temizle havale edilir.

İki kişi arasında paylaşıl-mayan işin, tasfiyesine gidilir.

İki kişi arasında paylaşıl-mayan miras, çar çur edilir.

Haa, bunun bir de başka şekli vardır ki, işte o eğlencelidir biraz. Onda zararı taraflar görür, arada kalana bir şeycikler olmaz. Daha çok politik alanda uygulanır bu.

Bir koltuğu paylaşmak için birçok parti birbirine girer, koltuk kalır, üstündekiler gider!

SALI

Ne duruyoruz?

Mısır Halk Bankası Müdürünün, halkın parasını piyangoya yatırma-sından sonra, gazetelerin «Skandal» diye niteledikleri yeni bir olay daha patlak verdi.

Lesoto Cumhuriyetinin Maliye Ba-kanısı, Hazine parasını at yarışlarına yatırmış!

Millî Meclisin muhalifleri, adam-eağuzun, yargılanmasını istiyorlarmış şimdi.

Görünüşe bakılırsa, yapılan hü-

cumlar yersiz. Ortada ne kumar var, ne skandal şüphesiz. Bir eldeki pa-raya baktı, bir ihtiyaçlara baktı, yet-miyeceğini anlayınca, ülkenin Mali-ye Bakanı olarak dış yardım ara-maktansa kumar oynamaya kalktı. Terslik şu ki, şans yardım etmemiş adamın. Piyango, Toto, at yarışları gibi iç kaynaklar dururken, sırası mı elâleme muhtaç olmanın?

ÇARŞAMBA

Zor iş

Sevdiği kız kendisine verilmediği için dama çıkan genç, polisi tam iki buçuk saat uğraştırmış.

Her işin kendine göre bir zor ta-rafı vardır. Ama günümüzde en zor olanı galiba polislik yapmaktır.

Sevdiği kıza alamayan, soluğu damda alır, olay yerine polis yolla-nır.

Hakkını alamayan işçi soluğu so-kakta alır, olay yerine polis yolla-nır.

Uzatmanın ne gereği var? Bu ülke-de başı ağrıyan sokağa fırlar. Sular mı akmadı, elektrikler mi yanmadı, bakkalda kuru soğan, sebzecece do-mates mi kalmadı? Dökülürüz cad-delere... Ellerimizde dövizler, karşı-mızda polisler... Yuh çekeriz, taş a-tarız, ortalığı birbirine katarız!

Kızı, delikanlıya vermeyen polis-tir sanki... İşçiye hakkını vermeyen polistir. Suyu kesen, kuru soğanı pi-yasadan çeken polistir.

Gerçi haklıdan yanayız. İnsanca

yaşamak isteyenlerden yanayız. Fa-kat politikacının yakasını bırakıp, haksızlığı neden poliste ararız?

PERŞEMBE

Elma dersem çık!

Fransız Hukukçular Derneği, mes-lek hayatı boyunca adı kirli işlere karışmamış olan bir notere «Fazilet mükâfâtı» vermiş.

Nasıl, beğendiniz mi?

Yahu noter dediğin nedir? Resmî sıfatı bulunan ve faziletli olması ge-reken inanılır kişi... Ödül birine ve-rildiğine göre, diğerleri faziletten yoksun demek. Nereye gizlendiysen çık da, dünya gözüyle seni bir kere-cik görelim ya Hazret-i Fazilet!

Ahlâk, namus, fazilet gibi kavram-ların saklambaç oynadığı bir dünya-da yaşarsa insan, sobelemek için taaa Fransa'ya kadar uzanması ge-rekir bazan!

CUMA

Nerede o şans!

«Kişi hürriyetinin sınırını genişlet-mek zamanı gelmiştir» diyen bir İn-giliz düşünürü, insanlara diledikleri gibi ölmek hakkının tanınması ge-rektiğini söyledikten sonra, şöyle

devam etmiş: «Yatakta ölmek tari-he karışmalıdır!»

Elimizi çabuk tutup o devrimi biz yaptık sür. İnanmazsan uğra da gör. Yatak tarihe karıştı, millet canının istediği yerde ölmeye alıştı. Canı-mızdan bezdik mi çıkıp şöyle bir dolaşıyoruz, serserinin hışmına uğ-ramazsak araba altında kalıyoruz!

Rahat döşekte ölünen o günler nerdeee?...!

CUMARTESİ

Fal

Çağlayangil'in falına bakan İran Başbakanının eşi bayan Huveyda, fincanı evirmiş çevirmiş, usta falcı-lara taş çıkartacak bir edâ ile şun-ları söylemiş:

«Size bir yol görünüyor ama uzun mu deseem, kısa mı deseem...»

Fal bakmanın ne gereği vardı a sayın konduğumuz. Üstadın başına gelecekleri az çok hepimiz biliyoruz. Mübareğin Ankara'da kaldığı yok ki... Yine ya Beyrut'u ziyaret ede-cektir, ya da Venedik'i...

PAZAR

Bozulur birader!

Batılı uzmanlar alârmı veriyor: «Viski ile peynir, akli dengeyi bozu-yor!»

Yabancı akli ne çürükmüş yahu! Bizde dengeyi bozan tek başına ku-ru soğan oluyor.

Yaz ortasında dört lira fiyatı... Tanrım sen koru bizdeki akli!

TATLI SERTAİLESİ

çizen: ZEKİ

ŞİMDİ DE PAPAZIN KARISI KAÇTI GECE VARISI

Siranuş, «İmamın karısından ilham aldım» dedi.

Ermeni cemaatini birbirine katan bir hâdise dün gece patlak vermiş, imamın karısından örnek alan, Papaz Şartnavurç'un güzel arısı Siranuş Göbekyan kocasının tapındığı bir sırada kırıış kırmış ve şu mektubu bırakmıştı:

«— Antranik Sartnavurç Göbekyan,

Artık tamamiyle harap olan alle saadetimi hıp diye burada bitirip bana çok câzip tekliflerde bulunan gazinocu Abbas'ın himayesine geçmiş isem aramızdaki her türlü münasebetler son bulmuş oluyor evlâdım... Bunu böyle bilersin ve beni defterden silersin...»

AL KIZI VER PAPAZI — Bir şu kadına, bir de papaza bakın, sonra kuzu oynayın... Hakkımız yok mu allasen kardeş!..

PAPAZ NE DEDİ? — Papaz Antranik Sartnavurç iki kere istavroz çıkardıktan sonra şunları söylemiş ise biz de aynen yazmıştık... Nokta...

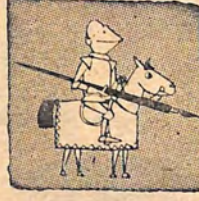
«— Bu karı, cemaatimizin yüz karasıdır. Kendini dans ile oyalayacağını sanıorsa yanlıor... Incagılar hapnestakort vartart ilem çingar ise manem gılsakordur... heee... ağnadın?...»

BEŞ GAZİNO BİRDEN TEKLİF YAPTI — Siranuş'un sesi, vücudu ile ilgilenen beş gazino, imamın karısının yaptığı sükse-den huz alıp ona da câzip tekliflerde bulunmuşlardır... Fakat halen Siranuş'un kimin elinde olduğu bilinmemekte ve kocası papaz Antranik Sartnavurç kederinden her gece beş mum yakıp derdine yanmaktadır... Etfaiye yangına karşı tertibat almıştır...

Maria Callas nihayet tüydü. İyi mi?

Göreme'ye film çevireceğim diyerekten gelip ne yaptığı belli olmayan meşhur soprano Maria Callas, dün sabaha karşı, kaldığı otelden görünmeyen adam numarasıyla ortalıktan kaybolmuş ve sadece arkada bir miktar salatahık kabuğu, iki firkete, bir Dolçe Vita mecmuası ve iki kaçık çorap bırakmıştır. Maria Callas'ın Ekspülpojör adında, hem karada, hem denizde, hem yataкта, hem havada giden ve Onassis'in şirketine bağlı olan bir dalga ile tüydüğü sanılmaktadır... Yukardaki resimde Callas'ı ve kaçtığı vasiyatı görüyorsunuz... Callas'ın giderken neler götürdüğü de maa-lesef tesbit edilememiştir...

Eğlencelik Suavi Süalp

SAYI: 1972 — YIL: 1999 • EĞRİYE DOĞRU — DOĞRUYA EĞRİ •

Leydi'yi kaçıran iki kardeş yakalandı

ÜÇÜ BİR YERDE — Bahattin, Leydi ve Sabahattin... Bir şu adamlara, bir de zavalh köpeğe bakın... Biz de bunu Hayvanları Koruma Cemiyeti adına protesto ederiz.

Son günlerde hayvanlara karşı duyulan terbiyesizce tekliflerin bir yenisı Kâğıthane deresi civarında meydana çıkarılmış, Şişli'de çok zengin bir ailenin köpeği olan Leydi'yi, sana kemik vereceğiz diye kandırarak otobüse bindiren ve Kâğıthane'ye getirip çirkin teklifte bulunan iki kardeş, Leydi'nin kendilerini sırmaları ve üstlerini başlarını parçalaması sonunda canlarını kurtarmak için kaçarlarken yakalanmışlardır...

Üstlerinde bol miktarda köpek maması, kemik, ciğer bulunan iki kardeşten büyüğü olan Bahattin şunları söylemiştir:

«— Maksadımız köpeği kaçırp sahibinden haraç istemektir... Fakat Leydi bizim maksadımızı yanlış anladı... Ona en ufak bir çirkin teklifte bulunmuş değiliz... Zaten köpek her yerimizi sırdı... Tecavüz eden biz değiliz, odur... Kardeşim ve ben dâvacıyız.»

Leydi ise bunlara cevap olarak iki kere kısa bir kere uzun havlamıştır... Bunun köpek dilinde mânası şudur:

«— Yalan söylüyorlar... Biz hayvanların artık namusu bile tehlikeye girdi... Nedir bu erkeklerden çektiğimiz ayol?...»

MİSAFİR LÜBİLİSTAN FUZULİ İŞLER BAKANI GELİR GELMEZ İŞHAL OLDU.

İstanbul'daki fuzuli işleri tetkik için gelen ve iki gündür Fayton otelinde kalan misafir Lübilibistan fuzuli işler bakanı Fetah Zanzop, otelin lokantasında yediği çiğ köfteden çok âni işhal olmuş ve resepsiyondan kendini erkekler helâsına zor atmıştır... Lisan bilmediği için helâyı on dakika arayan Bakan, az daha münasebetsiz bir yere çömelmek zorunda kalmak tehlikesi geçir-miş, fakat personel tarafından merdivenle indirilmiştir...

Dışarı çıktıktan sonra içeri giren Bakan kendi diliyle şunları söylemiştir:

«— Bence zanzop matakolapto küpü küpü, cart lapa lup, bonzopum lumumba bomboko...»

AHÇI İŞİNDEN ATILDI — Çiğ köfteyi adamakıllı yoğuramayan otelin ahçısı Şaban usta işinden atılmıştır... Şaban usta kapının önünde sinirli sinirli, gazetecilere şu açıklamayı yapmıştır:

«— Tövbeler olsun... Şu misafir Bakanlara çiğ köfte vermeyelim diye kaç kere söyledim... Miğdeleri bizim etlerimize alışık değil... Belki bel Vekâlet emrine alırlar... Ne olursa olsun bu mesleği terketmiyeceğim ve çiğ köfte yapmaya devam edeceğim... Arabın miğdesi mi mühim, benim ustahım mı?...»

NERDE YİYECEK? — Misafir Bakan bundan sonra yemekleri bir heyetin hazırladığı menüden yiyecek ve tabldot olarak sadece 456 kuruş verecektir... Bu vakanın siyasi bir anlaşmazlığa yol açmaması için trafik üst yoldan verilmektedir... Bize kalırsa, misafir Bakanlara ve büyük adamlara sadece sandöviç vermek en yerinde hareket olur... En nefis sandöviçleri büfelerimizden temin edebilirler. Tel: 88 76 54.

— Kari buynuzu, erkekler ol-
mazsa taktırır. Ama ben erkekim
daha...

— Bırak Dehri efendi bu lafları...
Boynuz takınayacağım diye çabaya
düşer, bu kez de tahtalı köyü boy-
larsın...

Dehri efendi, biraz kızgın:
— Siz ancak işin matrağındasınız.
Ne kari bulacağınız var, ne de bir
şey. Geçmişsiniz karşına, yok Dehri
efendi tahtalı köy, yok Dehri efen-
di buynuz, diyorsunuz.

İlyas efendiye döndü:
— Yuktur sizin mahallede hiç İlyas
efendi şöyle helâl süt emmiş bi
kadın?

Süleyman bey, dalga geçti:
— Kız kız. Kızgınlık, hem de
on sekizinde.

— Yahu, dedi Yakup bey, bulsa
oğlan kendisi evlenir.

— Unun dalga daha kafası, Ne
zaman ki ruzgâr kesilecek kafasında
undan sonra evlenecek. Ama ben,
hemen şimdi.

Yakup bey:
— O kadar kızgınsın ha? dedi.
Vallahi bu kızgınlıkla, kadın seni de-
ğil, sen kadını yollarsın tahtalı kö-
ye.

— A be ben bilirim kadının kıy-
metini. Uksarım unu sabah akşam.
Süleyman bey, ciddi:

— Sana bir şey diyeyim mi Dehri
efendi, dedi. Senin alacağın kadın
en azından bir kırk yaşında olma-
lıdır. Sen böyle, otuzunda, yirmisin-
de dersin kadın kadın diye sayık-
layarak gidersin öteki dünyaya. Şöyle
razı ol bakalım kırk yaşında bir kadın
dına da, aramızla namusumuzla sana
bir tanesini bulalım.

— A be hiç olmazsa otuzbeş olsun!

— Kırk kırk...

— Hadi vazgeçtik, olsun kırk. A-
ma tez bulun!

O günden sonra Yakup bey de,
Süleyman bey de Dehri efendiye bir
kadın aramaya başladılar. Soruldu,
soruşturuldu, sonunda öyle bir ka-
dın bulundu. Gerçi kadının yaşı
kırktan biraz daha fazlaydı ama, ol-
sundu. Kadın, tam Dehri efendinin
istediği gibi tombul, ardının üzerin-

İLYAS EFENDİ

MUZAFFER İZGÜ

de sigara paketi taşıyacak cinsten-
di...

Süleyman bey, bir öğleden sonra
Dehri efendiye konuyu açtı:

— Vallahi gözün aydın Dehri efen-
di, sana bir kadın buldum ki, tam
istediğin gibi... dedi.

— Tombul?

— Evet, tombul...

— Yaşı?

— Yaşı kırkiki imiş...

— Ulmadı...

— Ama gör sen bir kadını, de-
mezsin otuzbeşinde.

Dehri efendi, masasından kalka-
rak, Süleyman beyin masasının ya-
nına geldi.

— Bakıyorum kadın lâfını duyun-
ca, yerinden hiç kalkmayan Dehri
efendi bizim masamıza kadar tesrif
ediyor.

— Ederim tabii... Tak demistir
yüreğime yalnız yatmak.

— Yaşadın işte, bundan sonra yal-
nız yatmayacaksın.

— Kunuştun mu kadını?

— Yoo, konuşmadım, önce bir se-
nin fikrini alayım, ondan sonra, de-
dim...

— A be doğru söyle Sülman efen-
di, güzeldir?...

— Fena değil canım.

— Tombul?...

— Söyledik ya.

— Güremez miyim ben bu kadını?

— Vallahi bir kombinezon hazır-
larsak görebilirsin.

Yakup bey:

— Ne yapacaksın yahu görmeyi,

dedi. Kadınmış işte. Tombulmuş
da...

— A be gülmek gerek, almıyoruz
eşşek, alıyoruz kadın, yatacak yata-
ğımıza, ulmalık hiç olmazsa şöyle
doğru dürüst bi şey.

Süleyman bey:

— Doğru dürüst Dehri efendi, doğ-
ru dürüst, dedi.

— İstiyormuş o da evlenmek?

— İstiyormuş. Şöyle memur olsun
diyormuş...

— Demiş Dehri efendiye öyleyse.

— Oturaklı olsun demiş.

— Biz oturaklıyız be... Gürsün bi
kadın, bayılır bana öyleyse...

Yakup bey:

— Ya, ne bayılır ya, dedi. Baksa-
na Dehri efendimize sinema artisti
gibi.

— Başka ne dermiş bu kadın?

— Başka bir şey dememiş. Dün
akşam bize eski bir arkadaşım aile-
siyle misafirliğe gelmişlerdi de, söz
açıldı, senden bahsettim. İşte onlar,
var bizim mahallede böyle bir kadın
dediler. İstersen yarın gidelim bu
arkadaşlarıma, bir bahaneyle ka-
dını çağıralım, orada görürsün...

Dehri efendi:

— Ulnaz, bugün gidelim, dedi.

— Yahu Dehri efendi!...

— Bugün bugün... Peyton tutarım.

Sonra akşamı meyhaneye benden.

Süleyman bey:

— Öyleyse Yakup beyi de çağıra-
lın, dedi.

Dehri efendi:

— Ulsun, dedi.

— İlyas efendiye de...

— Başındaki rüzgardan gelir mi
acaba?

— Niçin gelmesin? Gelirsin değil
mi İlyas efendi?

— Nereye?

— Dehri efendinin söz kesmesine,
ondan sonra da meyhaneye Masraf-
lar Dehri efendiden.

İlyas efendi:

— Bilmem ki, deyince, Yakup bey:

— Gelir gelir, dedi...

O günü daireden beşe on kala çık-
tılar. Hemen hükümet konağının ö-
nünde bir paytona atladılar. Fakat,
yarı yolda Dehri efendinin aklına
sinek kaydı traş olmak geldi:

— A be çocuklar ulmadık traş!

— Yahu kadın ne bilecek senin
güveyi olacağımı.

— Bilir be. Bakar ki dişine göre
ben varım... Ne ulur ne ulmaz, he-
men şuracıktaki inip bir berber bula-
lın, etsin beni bi traş...

İndiler. Köşedeki berberin koltu-
guna oturdu Dehri efendi.

Süleyman bey:

— Aman berber efendi göreyim
seni, bütün maharetini göster. Çün-
kü kız istemeye gidiyoruz, dedi.

— Beyin oğluna mı?

— Yok canım, kendine.

— Buna mı?

Dehri efendi bozuldu:

— Yok sana, tabii bana. N'olmuş
beğenemedi mi?

— Yoo, öyle bişey demedim... Yal-
nız çok gençsin, bir iki yıl daha bek-
lesen diyecektim...

Dehri efendinin yüzünü sabunladı.
Dehri efendi alttan yanağını üfleye-
rek şişirirken, berber usturayı us-
taca sallarken, çok sürmedi Dehri
efendinin traşı. Şöyle aynada kendi-
sine bir baktı ve sordu:

— Nasıl çocuklar, gösteriyorum
hiç ellidört yaşında?

Berber, bahşişi biraz fazla kopar-
mak için:

— Yirmidört, yirmidört, dedi.

Süleyman bey:

— O kadar da değil canım, otuz
dört var, dedi.

Yakup bey:

— Kırkdört, deyince, Dehri efendi:

— Yavaş ul bakalım Yakup bey,
bak arkadaşlar ne diyorlar, dedi.

On dakika sonra eski arkadaşın
kapısının önündelerdi. Kapıyı Süley-
man bey çaldı. Kapıya çıkan gelin-
lik bir kız:

— Baba! diye seslendi. Bak Süley-
man bey amca gelmiş.

Eski arkadaşın kapıda vaziyet an-
latıldı. Dehri efendi gösterildi:

— İşte bu! dedi.

Dehri efendi, o anda gerdan kır-
makla meşguldü.

Eski arkadaş, fısıltıyla:

— Ama bu çok yaşlı, dedi.

— Bakma sen onun yaşına... Çok
diniçtir daha.

— Neyse, gelin içeri canım. Ben
de ne aptalım, buyrun demedim.

İçeriye girdiler. Dar bir odanın
içine misafir edildiler. Dehri efen-
di boyuna süzülüyordu. Sanki ken-
disini alacak olan Dehri efendinin
eski arkadaşıydı.

Eski arkadaş, kadının meziyetleri-
ni anlatıyordu:

— Vallahi çok namusludur. Biraz
titizdir ama, namusuna diyecek yok-
tur.

Süleyman bey, titizliğinin ne oldu-
ğunu sordu. Eski arkadaş:

— Temizlik, dedi.

Ee, iş buna kaldıysa Dehri efen-
di de temiz bir insandı. Karısı öl-
düğünden beri gömlek yıkaya yıka-
ya anası ağılıyordu...

Eski arkadaş:

— Fakat en iyisi bir de Dehri e-
fendi görsün Hayriyanımı, dedi.

Çünkü alacak olan kendisi.

Süleyman bey:

— Vallahi biz de onun için gel-
dik buraya, dedi.

Eski arkadaş, odaya geçti. Karı-
sıyla bir şeyler konuştu. Biraz son-
ra evin kızı, Hayriye hanımı çağır-
maya gitti.

Eski arkadaş:

— Bizim hanım, Hayriyanımı su
boreği nasıl yapılır bahanesiyle ça-
ğırdı. Onlar odada su boreğinin na-
sıl yapıldığını konuşurlarken, Dehri
efendi de buradan bakar.

Aradan beş dakika geçince, Dehri
efendinin yüreği küt küt atmaya
başladı. Çünkü, biraz sonra evlene-
ceği kadını görecekti. Keşke daha
önceden sorsaydı, sarışın mı, esmer
mi, kumral mı? diye. Gerçi Dehri e-
fendi sarışın, beyaz kadınlardan
hoşlanırdı ama, olsundu, esmer de
olsa kabulüydü.

On dakika sonra bitişik odada bir
kadın sesi duyuldu. Bu ses, yaşlı
bir kadından çok genç kız sesine
benziyordu.

Eski arkadaş:

— Tamam Dehri efendi, dedi, uy-
dur gözünü şu anahtar deliğine, baki!

Dehri efendi, anahtar deliğine gö-
zünü uydurdu... Aman Allahım, tam
kendisinin istediği gibi bir kadını
bu Hayriye hanım. Şişman, arkası
iri, hem de üstelik beyaz...

(Devamı var)

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar titizlikle
yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no.1. kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 2766 01. İstanbul'

(Basın : 60783 — 108)

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı İşlerini fiilen idare eden:

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

Flatı : 100 Kurustur.

KIZ merdivenleri çıkıyordu. Bu çıkışta, ne kendini kadere terkediş, ne de mutluluk vardı. Anlamsız bir tavırla çıkıyor, onu izleyen erkek bacaklarına bakıyordu. Kız, erkeğin bakışından, yapacağı şeyi şimdiden düşündüğünü biliyordu.

Küçük bir odaya girdiler. Heyecanla soyunan erkek çırılçıplaktı şimdi.

— Bak hele! diye geçirdi içinden kız. Ne fazla yağlı, ne de sıkı...

Alişkanlığın verdiği rahatlıkla pardesüsünü çıkardı. Çoraptan başka bir şey giymemişti zaten. Çabucak çıplaklaşan vücudun karşısında biraz şaşırılmıştı erkek. Bir elektrik direğine yaslanmış müşteri bekleyen kıza hiç çekingenlik duymadan yaklaşmış ve pazarlık etmişti. Fakat şimdi dikkatini çeken kızın boş bakışları değil, bronzlaşmış güzel vücuduydu.

«— Bu kız diğerleri gibi değil» diye düşündü.

Yaklaştı. Usta elleri kızın yüzünü kendine çevirdi, bakışları onun kolları aradı. Dipsiz kuyular gibi simsiyah gözlerle derin bir hayranlıkla bakarken, parmakları, sararan bacakları andıran ipek saçlar arasında dolasmaya başladı. Sonra umulmayan bir istekle bronzlaşmış çıplak vücuda sarıldı! Zira ancak parası peşin ödenen bir on dakikaya sahipti.

Bu meçhul kıza, esrarlı bir ormana dalar gibi daldı. Yalancı ürperişlerine, yalancı tebessümlerine rağmen yine de eşsiz bir yaratıktı o!

Erkeğin güçlü kolları arasında kemikleri kırılacak gibi eziliyordu kızın. Ama aldırış ettiği yoktu. Güzel elleri vardı. Sonunda sayılı dakikalar bitti ve erkek gitti!

Kız yatakta, gözleri tavana çivilenmişcesine bir saat kıpırdamadan yattı. Nedeeen sonra pardesüsünü sırtına geçirip dışarı çıkarken, o gece kendine bir tatil vermeye niyetlendi. Önce bir sinemaya gidecek, ardından güzel bir yemek yiyecek, sonra da yalnız başına yatıp uyuyacaktı.

Dışarda, kuş sesleriyle dolu mis

gibi bir hava vardı.

«— Yaz geliyor» diye geçirdi içinden. «Geçen yıl da böyleydi.»

Evet, geçen yıl da... Ya otele odalarına giderdi, ya da ormana... Hem de hiç tanımadığı erkeklerle... Gurbetçiymiş, zenginmiş, fakirmiş kim olursa olsun adam seçmeden...

«— Aslında ben neyim? Şiliğim biril...»

Ruhen şilhk... İhtiyacı olmadığı halde bu işi yapmıyor muydu?

Bir yıl önce yine bu aylarda katılmıştı sokak kızlarının arasına. Para ile alınan bir eşya haline gelmişti. Başlangıçta paraya aldırmadan, pazarlık bile etmeden veriyordu kendini erkeklerle. Oysa şimdi para da kazanıyordu ve bu yolda kazandığı para ona ayrı bir mutluluk veriyordu.

«— Az önce yattığım adamın gözleri ne renkti acaba? Açık mı, koyu mu?... Hoşlandığım renkte gözler olmadığına eminim. Ama onda hoşlandığım bir taraf da vardı. Evet evet, kuvvetli ve hassas elleri... Okşamalarını bilen nemli avuçları...»

Kırtarak yürüyor, içi boş çantasını kalçasıyla aynı ahenkte sallıyordu. Bir iki kişi yanına sokuldu. «Bir el hareketiyle onları başka kızlara gönderdi. Programını tatbik kararlardı: Sinema, piliç kızartması, yatak...

Seyrettiği filmde bir şey anlamadı. Çıkıp bir lokantaya girdi. Getirttiği iri pilici istahla yerken, şarap içmeyi de ihmal etmiyordu. Bir ara, dumanlı bakışları arasında zihnini kurcalayan erkeği gördü. Kuvvetli ve hassas elleri olan erkeği... Bir doğum doktorunun elleri de olabiliirdi, bir kasap ya da bir kaatilin elleri de bunlar.

Parkedilmediğini sanarken, tatlı bir tebessümle yanına sokulan erkek:

— Benim hatırım için bir kadeh çilek likörü de almaz mısınız? dedi.

Erkeğin söylediklerini anlamaksızın, irilemiş gözlerle baktı ona.

— Bir diskoteğe gider, biraz mit-zik dinler, dansederiz. Sonra isterseniz... diye devam ediyordu adam.

«— Sonra senin evine gideriz değil mi?» diye geçirdi içinden kız. «Orada istediğin kadar kalabilir, senin tavuğun olurum. Yemeğini pişiririm.

— Tanrının bildiğini kuldan neden saklayayım şekerim!..

Benim ücretimi vermeye her zaman hazırsın. Hem belki birbirimizi de sevebiliriz. Hayır, bu söylediklerin olamaz delikanlı! Önce, ben bir kaldırım yosmasıyım. Sonra... Sonrasını söylemek pek kolay değil ki...»

— Çok hoşuma gidiyorsunuz, diye devam etti erkek. Yemin ederim ki doğru söylüyorsunuz. İsterseniz size yardım ederim. Yaşadığınız hayattan çok daha iyisine layıksınız. Bir çok sıkıntılara, hayal kırıklıklarına uğradığınız için bu yola sürüklendiğiniz meydanda. Ama size yardım edeceğim. Sizi düşmüş olduğunuz çu-

kurdan çıkaracağım.

«— Bilseydi böyle söylemezdi» diye düşündü kız. «Bir müfettiş olan kocamın bu gece geziden döneceğini ve benim yeniden ensesinde topladığı saçlarıyla küçük bir burjuva kıızı olacağımı bilseydi böyle konuşmazdı. Sırtımda Dior'un tayıörü, omuzumda vizon mantom, boynumda sahici icerle beni görse tanıyamaz bile!.. Elveda elli franka satın alınan aşk anıları! Kocamın yeniden yıllık teftişe çıkacağı zamana kadar elveda!.. Bu budalaya gelince: Ondan hoşlanıyorum. Evli olmasaydım, uğrunda belki büyük budalalıklarda bulunurdum. Düşmüş olduğum çukurdan çıkaracak ha? Aptal! Benim gerçek yaşamımı bilse... Hayır hayır, bilmesini istemiyorum. Namushu evli bir kadın olarak, bir müfettiş karısı olarak tanınmasını istemiyorum. Çünkü isterse, belki kocamdan ayrılabilirim! Ama beni bir kaldırım yosması olarak tanıdı. Bir kaldırım yosması ise, her şeyden önce gerçekçi olmalıdır. Sevişmek için kendisini parayla kiralayan erkeği, asla sevmemesi gerektiğini akıldan çıkarmalıdır!»

G. Bideau'dan çeviren:
Süheylâ AYKUT

DEĞİNMELER

— Bir Güzel Kız Geçerken Ne Düşünürler? —

Manav: — Dudakları kiraz, yanakları elma...

Doktor: — Hasta olsa da şunu bir muayene etsem...

Öğrenci: — Ders kitapları da gözümüze böyle güzel görünsydü ne olurdu?...

Kadın: — Neresi güzel bunun, üstündeki elbiseyi nereden aldı acaba?

Eczacı: — İşte, bu hastalığa tutulanların ilacı bende satılmıyor, yoksa milyoner olurum.

Şair: — Seni kim yazdı böyle vezinli kafiyeli?...

Aşığı: — Gidiyor... Kalbimi de gözlerimi de bütün benliğimi de peşinden sürüklüyor...

— Tabelâ yerinde dursaydı, kimsenin bizim plâja geleceği yoktu birader!..

MİLLETLER GÜLÜYOR

Mantık

Müşteri, garsona:
— Yaptığınız şey çok iğrenç, dedi.
— Ne yaptım ki mösyö?
— Eliniz yemeğe giriyor!
— Ne yapmamı istiyorsunuz yani? Bırakayım da, etiniz dördüncü defa yere mi düşsün?

Tarım bilgisi

Genç tarım uzmanı, köylüye yeşeren tarlasını göstererek:
— Sız buradan elli kilo buğday alırsanız şaşarım doğrusu, dedi.
— Ben de... diye cevap verdi köylü.
— Pekî, nedenini biliyor musunuz?
— Tabî... Çünkü buraya çavdar ekmiştîm!

Çare

Karısına, doğum günü hediyesi olarak takma göğüs almak istediğini arkadaşına söyleyince:
— Sakın, dedi beriki, karının buna hiç ihtiyacı yok. Göğüsleri çok güzel.
— Biliyorum, diye cevap verdi adam, ama patronunun hakiki göğüslerine dokunmasını düşünmek, canımı çok sıkıyor doğrusu!

— Elektronik daktilonuz bunu yapabilir mi acaba?..

Benzetmiş

Değişiklik arayan Paris'li, tatilini geçirmek için köylerden birine gitmişti. Bir tarlanın önünde durdu, başağı andıran kocaman kocaman bir şeylerle uğraşan köylülere sordu:
— Bu acayip buğdayın cinsi nedir?
Köylülerden biri, kentli aydına cevap verdi:
— Mısırl!

Hazine

Müşterisine iskambil açan falcı:
— Gömülü bir hazine görüyorum, dedi. Adam gayet sâkin:
— Onu biliyorum, dedi, başka?...
Şaşırın falcı sordu:
— İskambil falından siz de anlıyor musunuz?
— Hayır, dedi adam, definenin nerede olduğunu biliyorum!

Bir konuşma

— Kocacığım, gel yat artık.
— Bu gece mazur gör şekerim, tahmin edemeyeceğin kadar yorgunum.

Yazısız

Panik

İşe yeni başlayan eczacı kalfası başındaki müşteriye savdıktan sonra, oturduğu koltuktan kalfanın çalışmalarını izleyen patron sordu:

- Müşteriye ne verdin?
- Aspirin...
- Hangi raftan aldın?
- İşte, şu raftan...

Patron sarardı:

— Orada aspirin değil, striknin var! diye bağırdı.

Bu sefer:

— Aman Yârabbi, mahvoldum! diye bağıarak, kalfa dövmünmeye başlamıştı.

— Bir kere olan oldu, dedi patron. Şaşırmadan, serin kanlıkla hareket edersek belki durumu düzeltebiliriz. Adamın ne tarafta gittiğini biliyor musun?

— 123 numaralı otobüsün hangi terminalden kalktığını sormuştu bana.

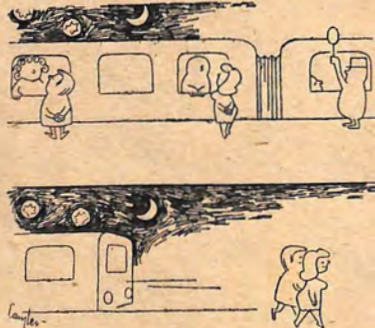
Koşa koşa durağa gittiler. Az önce kendi eczanesinden yanlış ilaç alan adamı tanıyan patron:

— Çabuk iniz mösyö, dedi. Kalfam çok önemli bir hatâ yapmış. Aspirin yerine size striknin vermiş!

Müşteri soğuk bir sesle cevap verdi:

— Ne olmuş yanı?

— Yahu ne olmuşu var mı?... Striknin, aspirinden 80 frank daha pahalıdır!

Yazısız

Nasıl oldu?

Dupont'lar, yakın dostlarından üçünü yemeğe davet etmişlerdi. Madam Dupont, misafirlerin mantarı çok sevdiklerini bildiğinden, bütün yemeklere mantar koydurmuştu. Bu kadar çok mantar yemenin doğru olmadığını düşündükçe endişeleniyordu ama, yine işine devam ediyordu.

Sofraya oturmadan önce, ne olur ne olmaz düşüncesiyle evin köpeği Medor'a hepsinden tattırdı, durumunda bir değişiklik görmedi.

Oturdular yemeğe. Henüz mantar yahnisini bitirmiş, mantarlı böreği kesmeye hazırlanıyordu ki, soluk soluğa gelen uşak:

— Madam, köpeğiniz öldü! dedi.

Sapsarı olan madam Dupont:
— Mutlaka zehirlendi! diye bağırdı. Biz de zehirlendik! Çabuk, ilkyardım hastanesine bir telefon edin!

Herkes büyük bir korkuya kapılmıştı. Az sonra gelen doktor gereken müdahaleyi yaptı, midelerini yıkadı ve gitti. İki gözünü iki çeşme ağlayıp duran madam Dupont, uşağına sordu:

— Zavalı Medor'cuk... Çok ısıtıp çekti mi bari?

— Hiç anlayamadım, dedi uşak. Yandaki sokaktan ansızın bir otomobil çıktı, bir tamponla zavalı Medor'u yere yıktı!

— «Aynı öndördü» dedikleri bu olsa gerek!

Hesap

Amerikalı iki kadın artist konuşuyorlardı. Biri sordu:

— Paris'e gitmeyi çok oldu mu?

— Yok canım, dedi arkadaş. Dört kocadan boşanma süresi kadar...

Yumurta

İngiltere Kralı George II, uğradığı köylerden birinin hanına gider ve hizmetkardan yumurta ister.

Kralı tanıyan hancı ismarlanan yumurtayı pişirip götürdükten sonra, «Ne kopartsak kârdir» zihniyetiyle doldurduğu yüklüce hesap pusulasını tabağın kenarına ilâştirir. Hesaba şöyle bir göz atan kral:

— Ooo, der. Yumurta burada nâdir rastlanan bir şey olsa gerek...

Hancı:

— Yumurtaya nâdir rastlanmaz efendim, diye ellerini oğuşturur. Krala nâdir rastlanır!

MİLLETLER GÜLÜYOR

Mantık

Müşteri, garsona:
— Yaptığınız şey çok iğrenç, dedi.
— Ne yaptım ki mösyö?
— Eliniz yemeğe giriyor!
— Ne yapmamı istiyorsunuz yani? Bırakayım da, etiniz dördüncü defa yere mi düşsün?

Tarım bilgisi

Genç tarım uzmanı, köylüye yeşeren tarlasını göstererek:
— Sız buradan elli kilo buğday alırsanız şaşarım doğrusu, dedi.
— Ben de... diye cevap verdi köylü.
— Pekli, nedenini biliyor musunuz?
— Tabii... Çünkü buraya çavdar ekmiştim!

Çare

Karısına, doğum günü hediyesi olarak takma göğüs almak istediğini arkadaşına söyleyince:
— Sakın, dedi beriki, karının buna hiç ihtiyacı yok. Göğüsleri çok güzel.
— Biliyorum, diye cevap verdi adam, ama patronunun hakiki göğüslerine dokunmasını düşünmek, canımı çok sıkıyor doğrusu!

— Elektronik daktilonuz bunu yapabilir mi acaba?..

Benzetmiş

Değişiklik arayan Paris'li, tatilini geçirmek için köylerden birine gitmişti. Bir tarlanın önünde durdu, başağı andıran kocaman kocaman bir şeylerle uğraşan köylülere sordu:
— Bu acayip buğdayın cinsi nedir?
Köylülerden biri, kentli aydına cevap verdi:
— Mısırl!

Hazine

Müşterisine iskambil açan falcı:
— Gömülü bir hazine görüyorum, dedi. Adam gayet sâkin:
— Onu biliyorum, dedi, başka?...
Şaşırın falcı sordu:
— İskambil falından siz de anlıyor musunuz?
— Hayır, dedi adam, definenin nerede olduğunu biliyorum!

Bir konuşma

— Kocacığım, gel yat artık.
— Bu gece mazur gör şekerim, tahmin edemeyeceğin kadar yorgunum.

Yazısız

Panik

İşe yeni başlayan eczacı kalfası başındaki müşteriye savdıktan sonra, oturduğu koltuktan kalfanın çalışmalarını izleyen patron sordu:

— Müşteriye ne verdin?

— Aspirin...

— Hangi raftan aldın?

— İşte, şu raftan...

Patron sarardı:

— Orada aspirin değil, striknin var! diye bağırdı.

Bu sefer:

— Aman Yârabbi, mahvoldum! diye bağıarak, kalfa dövünmeye başlamıştı.

— Bir kere olan oldu, dedi patron. Şaşırmadan, serin kanlıkla hareket edersek belki durumu düzeltebiliriz. Adamın ne tarafta gittiğini biliyor musun?

— 123 numaralı otobüsün hangi terminalden kalktığını soruşturmaya bana.

Koşa koşa durağa gittiler. Az önce kendi eczanesinden yanlış ilaç alan adamı tanıyan patron:

— Çabuk ininiz mösyö, dedi. Kalfam çok önemli bir hatâ yapmış. Aspirin yerine size striknin vermiş!

Müşteri soğuk bir sesle cevap verdi:

— Ne olmuş yanı?

— Yahu ne olmuşu var mı?... Striknin, aspirinden 80 frank daha pahalıdır!

Nasıl oldu?

Dupont'lar, yakın dostlarından üçünlü yemeğe davet etmişlerdi. Madam Dupont, misafirlerin mantarı çok sevdiğini bildiğinden, bütün yemeklere mantar koydurmuştu. Bu kadar çok mantar yemenin doğru olmadığını düşündükçe endişeleniyordu ama, yine işine devam ediyordu.

Sofraya oturmadan önce, ne olur ne olmaz düşüncesiyle evin köpeği Medor'a hepsinden tattırdı, durumunda bir değişiklik görmedi.

Oturdular yemeğe. Henüz mantar yahnisini bitirmiş, mantarlı böreği kesmeye hazırlanıyordu ki, soluk soluğa gelen uşak:

— Madam, köpeğiniz öldü! dedi.

Sapsarı olan madam Dupont:
— Mutlaka zehirlendi! diye bağırdı. Biz de zehirlendik! Çabuk, ilkyardım hastanesine bir telefon edin!

Herkes büyük bir korkuya kapılmıştı. Az sonra gelen doktor gereken müdahaleyi yaptı, midelerini yıkadı ve gitti. İki gözünü iki çeşme ağlayıp duran madam Dupont, uşağına sordu:

— Zavallı Medor'cuk... Çok ısıtıp çekti mi bari?

— Hiç anlayamadım, dedi uşak. Yandaki sokaktan ansızın bir otomobil çıktı, bir tamponla zavallı Medor'u yere yıktı!

— «Aynı öndördü» dedikleri bu olsa gerek!

Hesap

Amerikalı iki kadın artist konuşuyorlardı. Biri sordu:

— Paris'e gitmeyeli çok oldu mu?

— Yok canım, dedi arkadaş. Dört kocadan boşanma süresi kadar...

Yumurta

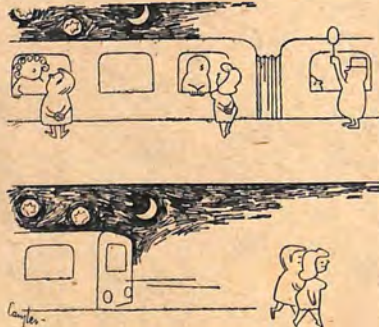
İngiltere Kralı George II, uğradığı köylerden birinin hanına gider ve hizmetkardan yumurta ister.

Kralı tanıyan hancı ismarlanan yumurtayı pişirip götürdükten sonra, «Ne kopartsak kârdır» zihniyetiyle doldurduğu yükütlü hesap pusulasını tabağın kenarına ilâştirir. Hesaba şöyle bir göz atan kral:

— Ooo, der. Yumurta burada nâdir rastlanan bir şey olsa gerek...

Hancı:

— Yumurtaya nâdir rastlanmaz efendim, diye ellerini oğuşturur. Krala nâdir rastlanır!

Yazısız

— PİRZOLADAN VAZGEÇTİM ... BUT İSTİYORUM !...

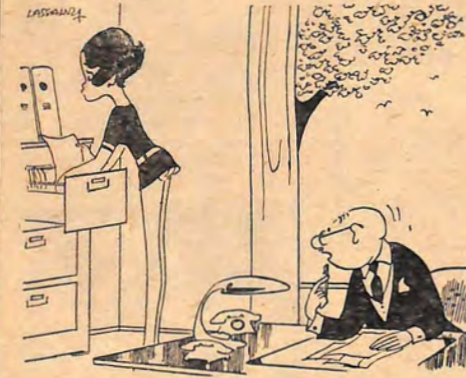
Dünya karikatürleri

— SİZİ BU KÜÇÜK EVİ NİZDE ZİYARET EDE BİLİR MİYİM ?...

— MAALESEF BAŞINIZA BİR FELÂKET GELECEK ...
— GELECEK DEĞİL, GELDİ BİLE İŞTE !..

— BOYUNUZ MU UZADI, YOKSA ETE-ĞİNİZ Mİ KISALDI ?...

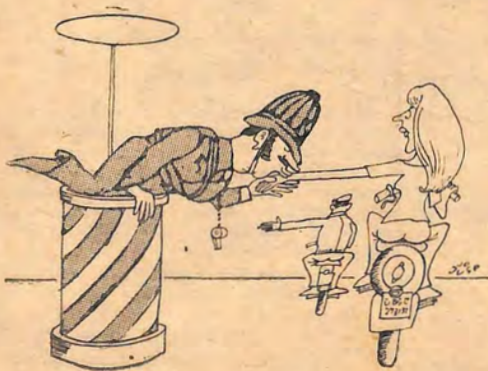
— ON BİN FRANKLIK/BİRÇEK ... AMAN NE GÜZEL BİR SÜRPRİZ !...
— YA, BANKADAKİLER İÇİN DE GÜZEL BİR SÜRPRİZ OLACAK !...

— DİKKATLİ OL ... SİGARAYI BIRAKTIĞINDAN BERİ NEREYE EL ATA-CAĞINI ŞAŞIRIYOR !...

Polisler halka yakınlık gösterecek. (DEVAMI GELECEK SAYIDA.)

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZISIZ

Bu yaz

cebinizde kalan son 200 lira belki de 100.000 lira kaybetmenize sebepe olabilir

Bankada hesabınız olabilir. Fakat unutmayınız ki Türkiye İş Bankasından kazanacağınız 100.000 lira belki de son yatıracağınız 200 liraya isabet edecektir

Son şansınızı kaçırmayınız. Artan 200 liranızı 15 Ağustos'a kadar Türkiye İş Bankasına yatırınız.

Bu çekilişte:

10 Apartman Dairesi
5 adet 100.000 lira
25 adet 10.000 lira
100 adet 1.000 lira

ayrıca

1400 talihliye çeşitli
para ikramiyeleri

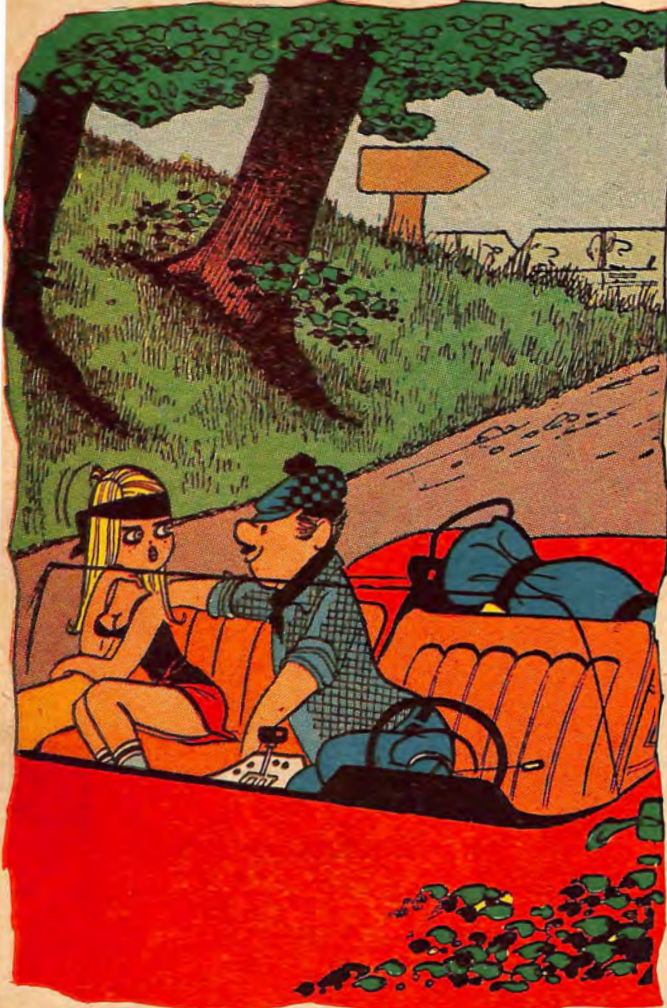
TÜRKİYE

İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

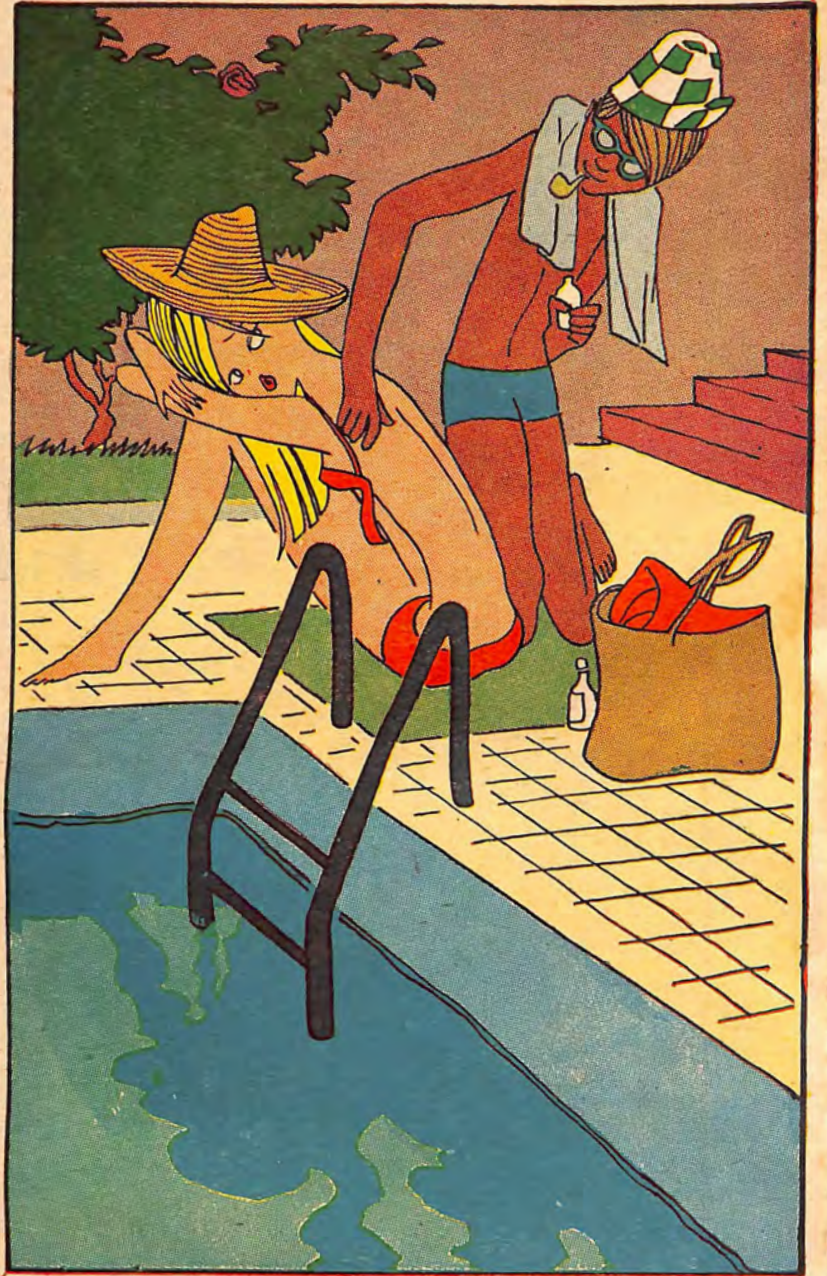
AKBAHA

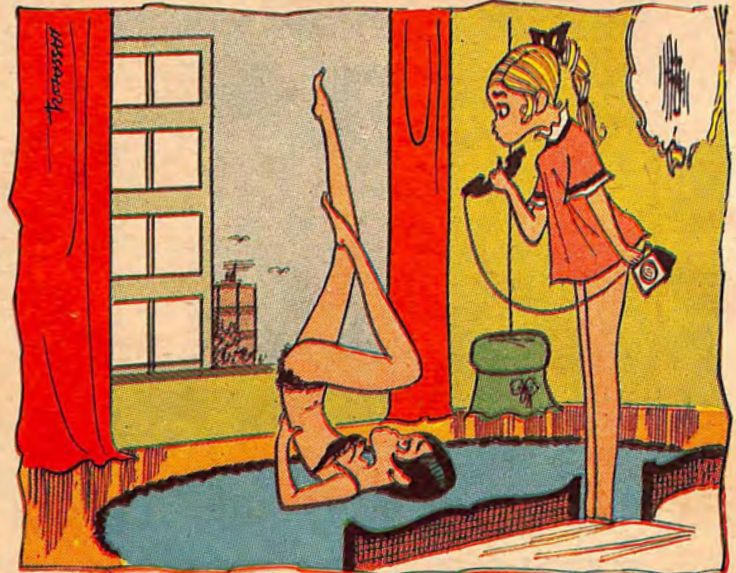
_ BİR AYDIR HER TEKLİFİME "HAYIR" DEDİNİZ ...
_ NE YAPAYIM, BİR AYDIR HEP AYNI ŞEYİ TEKLİF EDİYORSUNUZ !..

_ EEE, BİZİM OĞLAN DÖRT MEVSİMİN TRANS-FERİNİ YAPTI !..

_ AYOL SENİN DİLİN SUSUYOR, ELLERİN KONUŞUYOR !..

_ KARŞIDAKİ KOMŞULARDAN BİR ERKEK, "JİMNASTİK DERSİ VERİR MİSİNİZ" DİYE SORUYOR !..